ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (šiesta komora)

z 9. septembra 2009 *

Vo veci T-437/05,

Brink's Security Luxembourg SA, so sídlom v Luxemburgu (Luxembursko), v zastúpení: C. Point a G. Dauphin, advokáti,

žalobca,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: E. Manhaeve, M. Šimerdová a K. Mojzesowicz, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci J. Stuyck, advokát,

žalovanej,

* Jazyk konania: francúzština.

ktorú v konaní podporuje:

G4S Security Services SA, pôvodne Group 4 Falck — Société de surveillance et de sécurité SA, so sídlom v Luxemburgu, v zastúpení: M. Molitor, P. Lopes Da Silva, N. Cambonie a N. Bogelmann, advokáti,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je na jednej strane návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie z 30. novembra 2005, ktorým zamietla ponuku predloženú žalobcom v rámci zadávacieho konania č. 16/2005/OIL (bezpečnosť a stráženie budov), rozhodnutia Komisie z 30. novembra 2005 o zadaní zákazky inému uchádzačovi, údajného implicitného rozhodnutia Komisie o odmietnutí vziať späť obe jej vyššie uvedené rozhodnutia, ako aj dvoch listov Komisie zo 7. a 14. decembra 2005, ktorými odpovedala na žiadosti žalobcu o informácie, a na druhej strane žaloba o náhradu škody s cieľom získať náhradu škody údajne spôsobenej žalobcovi,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (šiesta komora),

v zložení: predseda komory A. W. H. Meij, sudcovia V. Vadapalas a L. Truchot (spravodajca),

tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. novembra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

A — *Právna úprava uplatniteľná na verejné obstarávanie Európskych spoločenstiev*

1 Článok 100 ods. 2 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 74, ďalej len „rozpočtové pravidlá") stanovuje:

„Verejný obstarávateľ oznámi uchádzačom alebo účastníkom verejnej súťaže, ktorých žiadosti alebo ponuky sú zamietnuté, dôvody, pre ktoré bolo toto rozhodnutie prijaté a všetkým účastníkom verejnej súťaže, ktorých ponuky sú prípustné, a ktorí o to písomne požiadajú, charakteristiky a pomerné výhody úspešnej ponuky a meno účastníka verejnej súťaže, s ktorým sa zmluva uzatvorila.

Niektoré podrobnosti však nemusia byť zverejnené v prípade, že ich zverejnenie by bránilo uplatneniu práva, bolo by v protiklade s verejným záujmom alebo by poškodilo oprávnené obchodné záujmy verejných alebo súkromných podnikov, alebo by obmedzovalo spravodlivú hospodársku súťaž medzi týmito podnikmi."

2 Článok 149 ods. 1 nariadenia Komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá na vykonávanie rozpočtových pravidiel (Ú. v. ES L 357 s. 1; Mim. vyd. 01/004, s. 145), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES, Euratom) č. 1261/2005 z 20. júla 2005 (Ú. v. EÚ L 201, s. 3, ďalej len „podrobné pravidlá“) stanovuje:

„Verejní obstarávatelia bez zbytočného odkladu informujú záujemcov a uchádzačov o prijatých rozhodnutiach týkajúcich sa uzavretia zmluvy alebo uzavretia rámcovej zmluvy alebo zavedenia dynamického obstarávacieho systému, vrátane dôvodov akéhokoľvek rozhodnutia o neuzavretí zmluvy alebo neuzavretí rámcovej zmluvy alebo nezavedenia dynamického obstarávacieho systému, v prípade ktorých sa uskutočnilo súťažné konanie, alebo informujú o začatí nového postupu.“

3 Článok 149 ods. 3 podrobných pravidiel stanovuje:

„Pre zmluvy, ktoré inštitúcie Spoločenstva uzatvárajú na vlastný účet podľa článku 105 rozpočtového nariadenia, verejní obstarávatelia informujú každého neúspešného uchádzača alebo záujemcu simultánne a individuálne čím skôr po prijatí rozhodnutia o uzatvorení zmluvy a najneskôr do týždňa od tohto dátumu listom a faxom alebo elektronickou poštou, že ich ponuka alebo kandidatúra nebola vybraná a pre každý z týchto prípadov upresnia dôvody zamietnutia ponuky alebo kandidatúry.

Verejní obstarávatelia zároveň s oboznámením neúspešných uchádzačov a záujemcov o zamietnutí informujú víťazného uchádzača o rozhodnutí uzavrieť zmluvu, pričom upresnia, že oznámenie o rozhodnutí nepredstavuje záväzok zo strany príslušného verejného obstarávateľa.

Neúspešní uchádzači a záujemcovia môžu na základe písomnej žiadosti zaslanej listom, faxom alebo elektronickou poštou dostať doplňujúce informácie o dôvodoch zamietnutia a všetci uchádzači, ktorí predložili platnú ponuku, informácie o charakteristikách a výhodách vybranej ponuky, ako aj meno víťaza, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 100 ods. 2 druhý pododsek rozpočtového nariadenia. Verejný obstarávateľ je povinný odpovedať do pätnástich kalendárnych dní od dátumu prijatia písomnej žiadosti.

Verejní obstarávatelia môžu pristúpiť k podpísaniu zmluvy s víťazom konania alebo k podpísaniu rámcovej zmluvy až po uplynutí dvoch kalendárnych týždňov, ktoré nasledujú po dni simultánneho informovania o rozhodnutiach o zamietnutí a o uzavretí zmluvy. V prípade potreby môžu pozastaviť podpisovanie zmluvy na účel ďalšieho preskúmania, ak je to opodstatnené na základe žiadostí alebo pripomienok, ktoré počas dvoch kalendárnych týždňov po informovaní o zamietnutí alebo uzavretí zmluvy môžu formulovať neúspešní uchádzači alebo záujemcovia, alebo na základe akejkoľvek dôležitej informácie obdržanej počas tohto obdobia. V takom prípade sú všetci záujemcovia a uchádzači informovaní do troch pracovných dní od prijatia rozhodnutia o pozastavení."

B — *Právna úprava práva na prístup k dokumentom inštitúcií*

4 Podľa článku 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. L 145, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331):

„1. Orgány odmietnu prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana:

…

b) súkromia alebo bezúhonnosti jednotlivca, predovšetkým v súlade s právnymi predpismi spoločenstva týkajúcimi sa ochrany osobných údajov.

…

6. Ak sa ktorákoľvek z výnimiek vzťahuje iba na niektoré časti požadovaného dokumentu, zostávajúce časti dokumentu sa uvoľnia na zverejnenie.

…“

5 Článok 6 nariadenia č. 1049/2001 znie:

„1. Žiadosti o prístup k dokumentu sa podávajú akoukoľvek písomnou formou vrátane elektronickej formy v niektorom z jazykov uvedených v článku 314 [ES] a dostatočne presným spôsobom, aby orgán mohol dokument identifikovať. Žiadateľ nie je povinný uviesť dôvod svojej žiadosti.

2. Ak žiadosť nie je dostatočne presná, orgán požiada žiadateľa, aby žiadosť spresnil, a žiadateľovi pri tom pomôže napríklad poskytnutím informácií o používaní verejných registrov dokumentov.

3. V prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov sa môže orgán so žiadateľom neformálne poradiť s cieľom nájsť vhodné riešenie.

4. Orgány poskytnú pomoc a informácie občanom o tom, ako a kde sa žiadosti o prístup k dokumentom môžu podať."

6 Článok 7 nariadenia č. 1049/2001, ktorý upravuje postup pri vybavovaní prvých žiadostí, stanovuje:

„1. Žiadosť o prístup k dokumentu sa bezodkladne spracuje. Potvrdenie o jej prijatí sa pošle žiadateľovi. Do 15 pracovných dní od zaevidovania žiadosti orgán buď povolí prístup k požadovanému dokumentu a v danej lehote zabezpečí prístup v súlade s článkom 10, alebo písomne oznámi dôvody úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti a informuje žiadateľa o jeho práve podať opakovanú žiadosť v súlade s odsekom 2 tohto článku.

2. V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia môže žiadateľ do 15 pracovných dní od obdržania odpovede od orgánu podať opakovanú žiadosť s požiadavkou, aby orgán prehodnotil svoje stanovisko.

3. Vo výnimočných prípadoch, napríklad v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov, môže byť lehota stanovená v odseku 1 predĺžená o 15 pracovných dní za podmienky, že žiadateľovi sa táto skutočnosť vopred oznámi a poskytne sa mu podrobné odôvodnenie.

4. Ak sa orgánu nepodarí odpovedať v stanovenej lehote, žiadateľ má nárok podať opakovanú žiadosť.“

7 Článok 8 nariadenia č. 1049/2001 upravujúci postup pri vybavovaní opakovaných žiadostí znie:

„1. Opakovaná žiadosť sa bezodkladne spracuje. Do 15 pracovných dní od zaevidovania takejto žiadosti orgán buď povolí prístup k požadovanému dokumentu a v danej lehote poskytne prístup v súlade s článkom 10, alebo písomne oznámi dôvody úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti. V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia žiadosti orgán informuje žiadateľa o opravných prostriedkoch, ktoré má k dispozícii, a to začatie súdneho konania proti orgánu a/alebo sťažnosť ombudsmanovi v súlade s podmienkami stanovenými v príslušných článkoch 230 [ES] a 195 [ES].

2. Vo výnimočných prípadoch, napríklad v prípade žiadosti týkajúcej sa veľmi dlhého dokumentu alebo veľkého počtu dokumentov, sa lehota ustanovená v odseku 1 môže predĺžiť o 15 pracovných dní za podmienky, že žiadateľovi sa táto skutočnosť vopred oznámi a poskytne sa mu podrobné odôvodnenie.

3. Ak sa orgánu nepodarí odpovedať na žiadosť v stanovenej lehote, považuje sa to za zápornú odpoveď a podľa príslušných ustanovení Zmluvy o ES má žiadateľ nárok začať súdne konanie proti orgánu a/alebo podať sťažnosť ombudsmanovi.“

C — *Právna úprava uplatniteľná na zachovanie práv zamestnancov pri prevodoch podnikov*

8 Smernica Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 82, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98) kodifikuje smernicu Rady 77/187/EHS zo 14. februára 1977 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov (Ú. v. ES L 61, s. 26), zmenenú a doplnenú smernicou Rady 98/50/ES z 29. júna 1998 (Ú. v. ES L 201, s. 88).

9 Pôsobnosť smernice 2001/23 je určená v jej článku 1, ktorý stanovuje:

„1. a) Táto smernica sa vzťahuje na každý prevod podnikov, závodov alebo časť podniku alebo závodu na iného zamestnávateľa v dôsledku právneho prevodu alebo zlúčenia.

b) Podľa písmena a) a nasledujúcich ustanovení tohto článku prevod v zmysle tejto smernice je, keď ide o prevod hospodárskeho subjektu, ktorý si ponecháva svoju identitu v zmysle organizovaného zoskupenia zdrojov, ktorého cieľom je vykonávať hospodársku činnosť bez ohľadu na to, či je táto činnosť hlavná, alebo doplnková.

…“

10 Článok 1 ods. 1 písm. a) a b) luxemburského zákona z 19. decembra 2003, ktorým sa upravuje zachovanie práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov a preberá smernica 2001/23 (Zb. A 2003, s. 3678, ďalej len „zákon z 19. decembra 2003“), stanovuje:

„a) Tento zákon sa vzťahuje na každý prevod podnikov, závodov alebo časti podniku alebo závodu vyplývajúci z právneho prevodu, fúzie, postúpenia, rozdelenia, transformácie fondov alebo zmeny právnej formy na spoločnosť.

b) Za prevod v zmysle tohto zákona je považovaný prevod hospodárskeho subjektu, ktorý si ponecháva svoju identitu v zmysle organizovaného zoskupenia zdrojov, najmä osobných a hmotných, umožňujúci pokračovať v hospodárskej činnosti bez ohľadu na to, či je táto činnosť hlavná, alebo doplnková.“

11 Podľa článku 3 ods. 1 prvého pododseku uvedeného zákona:

„Práva a povinnosti prevádzateľa vyplývajúce z pracovnej zmluvy alebo z pracovnoprávneho vzťahu, ktorý existoval ku dňu prevodu, prechádzajú z dôvodu tohto prevodu na nadobúdateľa.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

12 Brink's Security Luxembourg SA (ďalej len „Brink's" alebo „žalobca"), spoločnosť usadená v Luxemburgu (Luxembursko), bola poverená zabezpečením bezpečnosti a strážením budov Komisie Európskych spoločenstiev od polovice sedemdesiatych rokov.

13 Žalobca uzavrel v roku 2000 s Komisiou zmluvu o strážení jej nehnuteľností nachádzajúcich sa v Luxembursku a patriacich pod Úrad pre infraštruktúru a logistiku v Luxemburgu (OIL) a Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie a Prekladateľské stredisko pre inštitúcie Európskej únie. Táto zmluva, ktorá neupravovala predĺženie po uplynutí piatich rokov, uplynula 31. decembra 2005.

14 Prostredníctvom predbežného informačného oznámenia uverejneného v Dodatku k *Úradnému vestníku Európskej únie* z 19. marca 2005 (Ú. v. EÚ S 56) Komisia oznámila, že dátum začatia zadávacieho konania týkajúceho sa zmluvy o bezpečnosti a strážení budov uvedených v bode 13 vyššie je stanovený na 15. máj 2005.

15 Oznámením o vyhlásení zadávacieho konania uverejneným v Dodatku k *Úradnému vestníku Európskej únie* z 1. septembra 2005 (Ú. v. EÚ S 168) Komisia vyhlásila zadávacie konanie 16/2005/OIL na spornú zmluvu o bezpečnosti a strážení (ďalej len „zadávacie konanie").

16 Posledný deň na predloženie ponuky bol stanovený na 13. október 2005. Otváranie ponúk sa uskutočnilo 18. októbra 2005 a ich vyhodnotenie sa uskutočnilo 11. novembra 2005.

17 Komisia 30. novembra 2005 informovala žalobcu, že zmluva s ním nebude uzavretá, keďže jeho ponuka nedostala najlepšiu konečnú známku v priebehu kvalitatívneho a finančného vyhodnotenia ponúk. V tom istom liste (ďalej len „rozhodnutie o zamietnutí“), Komisia informovala žalobcu, že má právo získať dodatočné informácie o dôvodoch zamietnutia jeho ponuky.

18 Listom z 1. decembra 2005 žalobca požiadal Komisiu, aby mu oznámila dôvody zamietnutia jeho ponuky, charakteristiky a výhody vybranej ponuky ako aj meno úspešného uchádzača.

19 Komisia listom z 5. decembra 2005 informovala žalobcu, že úspešným uchádzačom bol Group 4 Falck — Société de surveillance et de sécurité SA, teraz G4S Security Services SA (ďalej len „Group 4 Falck“ alebo „vedľajší účastník konania“) a oznámila mu skutočnosti týkajúce sa porovnávania a vyhodnotenia jeho ponuky vo vzťahu k ponuke Group 4 Falck.

20 Troma listami z 5. decembra 2005 žalobca žiadal Komisiu o opätovné preskúmanie jej rozhodnutia o výbere ponuky z 30. novembra 2005 (ďalej len „rozhodnutie o výbere ponuky“) a uviedol dôvody, ktoré jej podľa neho mali zabrániť vo výbere ponuky Group 4 Falck.

21 Listom zo 7. decembra 2005 Komisia odpovedala na listy žalobcu z 5. decembra 2005.

22 Listom z 8. decembra 2005 žalobca domnievajúc sa, že dôvody uvedené Komisiu neboli dostatočné požiadal Komisiu, aby uviedla mená, priezviská, platové triedy, odpracované roky a pridelenia členov hodnotiacej komisie ako aj o doplnenie odôvodnenia.

23 Listom zo 14. decembra 2005 Komisia, poukazujúc na dôvody dôvernosti, ochrany súkromia a integrity osôb, odmietla poskytnúť informácie žiadané žalobcom týkajúce sa členov hodnotiacej komisie. Komisia však poskytla žalobcovi dodatočné informácie o dôvodoch zamietnutia jeho ponuky.

24 Listom zo 14. decembra 2005 Group 4 Falck oznámil žalobcovi svoj úmysel zamestnať časť jeho zamestnancov.

Konanie a návrhy účastníkov konania

25 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 15. decembra 2005 žalobca podal predmetnú žalobu.

26 Samostatným podaním do kancelárie Súdu prvého stupňa z toho istého dňa podal žalobca návrh na nariadenie predbežného opatrenia ako aj predbežných opatrení na základe článku 105 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

27 Uznesením zo 16. decembra 2005 predseda Súdu prvého stupňa nariadil, aby sa uzavretie dotknutej zmluvy v rámci verejného obstarávania odložilo až do vyhlásenia uznesenia o návrhu na nariadenie predbežných opatrení.

28 V dôsledku prijatia uznesenia uvedeného v bode 27 vyššie sa aktuálna zmluva medzi Brink's a Komisiou predĺžila až do 31. januára 2006 na účely zabezpečenia kontinuity bezpečnosti a stráženia dotknutých budov.

29 Podaním do kancelárie Súdu prvého stupňa 22. decembra 2005 Group 4 Falck navrhol svoj vstup do predmetného konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov Komisie. Dňa 4. januára 2006 predložili hlavní účastníci konania svoje pripomienky k návrhu na vstup Group 4 Falck do konania.

30 Podaním do kancelárie Súdu prvého stupňa 4. januára 2006 žalobca podal žiadosť o dôverné zaobchádzanie s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia vo vzťahu ku Group 4 Falck, ktorej sa vyhovelo. Dňa 5. januára 2006 žalobca podal do kancelárie Súdu prvého stupňa nedôvernú verziu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

31 Uznesením z 9. januára 2006 bol Group 4 Falck povolený vstup do konania v predmetnej veci ako vedľajší účastník.

32 Dňa 11. januára 2006 Komisia predložila svoje pripomienky k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a, na základe žiadosti Súdu prvého stupňa, podľa článku 64 ods. 3 rokovacieho poriadku predložila nedôvernú verziu dokumentov oznámených Komisii spoločnosťou Group 4 Falck, aby vyhovela bodu 28 súťažných podkladov vzťahujúcich sa na predmetné obstarávanie.

33 Uznesením zo 7. februára 2006 predseda Súdu prvého stupňa zamietol návrh na nariadenie predbežných opatrení žalobcu z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že je vystavený nebezpečenstvu vzniku vážnej a nenahraditeľnej ujmy v prípade, že nebude nariadené navrhované predbežné opatrenie (T-437/05 R, Zb. s. II-21).

34 Dňa 12. mája 2006 žalobca predložil žiadosť o dôverné zaobchádzanie s niektorými prílohami žaloby. Spoločnosť Group 4 Falck nepredložila pripomienky k tejto žiadosti.

35 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (šiesta komora) rozhodol otvoriť ústnu časť konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku písomne položil otázky účastníkom konania, na ktoré títo odpovedali v stanovenej lehote.

36 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky Súdu prvého stupňa boli vypočuté na pojednávaní 20. novembra 2008.

37 Na pojednávaní Group 4 Falck požiadal Súd prvého stupňa, aby mohol predložiť listy, ktoré si vymenil so Société nationale de certification et d'homologation (ďalej len „SNCH"). Žalobca a Komisia predložili pripomienky k tejto žiadosti o predloženie dokumentov.

38 V rámci tejto žaloby žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil rozhodnutie o zamietnutí,

— zrušil rozhodnutie o výbere ponuky,

— zrušil údajne implicitné rozhodnutie Komisie, ktorým zamietla vziať späť rozhodnutie o zamietnutí rozhodnutia o výbere ponuky,

— zrušil obidva listy obsahujúce odpoveď Komisie zo 7. a 14. decembra 2005,

— priznal náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola údajne spôsobená,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

39 Žalobca tiež navrhol, aby Súd prvého stupňa na základe opatrení na zabezpečenie priebehu konania uložil Komisii povinnosť oznámiť tieto skutočnosti:

— zloženie (meno, platová trieda, odpracované roky a pridelenie členov) hodnotiacej komisie,

— dôvody, ktoré odôvodnili oneskorenie dátumu oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania v porovnaní s dátumom uvedeným v predbežnom informačnom oznámení uverejnenom v *Úradnom vestníku Európskej únie*,

— informácie umožňujúce preskúmať, že Group 4 Falck vykonáva zmluvu uzavretú s Komisiou za podmienok upravených v súťažných podkladoch v bodoch 22 a 28.

40 Komisia podporovaná vedľajším účastníkom konania navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— vyhlásil žalobu o neplatnosť za nedôvodnú,

— vyhlásil žalobu o náhradu škody za neprípustnú,

— subsidiárne vyhlásil žalobu o náhradu škody za nedôvodnú,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

A — *O opatreniach na zabezpečenie priebehu konania*

41 Pokiaľ ide o návrh týkajúci sa časového harmonogramu zadávacieho konania, Komisia v duplike uviedla dôvody odôvodňujúce odloženie uverejnenia oznámenia o vyhlásení

zadávacieho konania vo vzťahu k dátumu uverejnenému v predbežnom informačnom oznámení. O tomto návrhu, ktorý sa stal bezpredmetným, preto nie je potrebné rozhodnúť.

42 Čo sa týka návrhu na preskúmanie dodržania zo strany Group 4 Falck kritéria uvedeného v bode 28 súťažných podkladov ako podmienky vykonania zmluvy, z ustálenej judikatúry vyplýva, že v rámci žaloby o neplatnosť podanej na základe článku 230 ES musí byť zákonnosť napadnutého aktu posudzovaná na základe skutkovej a právnej situácie existujúcej v čase prijatia tohto aktu (rozsudok Súdneho dvora zo 7. februára 1979, Francúzsko/Komisia, 15/76 a 16/76, Zb. s. 321, bod 7; rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. januára 1997, Opel Austria/Rada, T-115/94, Zb. s. II-39, body 87 a 88).

43 Zistenia týkajúce sa vykonania zmluvy uzavretej medzi Group 4 Falck a Komisiou v rozsahu, v akom predstavujú skutkové okolnosti, ktoré vznikli po prijatí napadnutých aktov, nemôžu byť uvádzané na podporu žalobného dôvodu smerujúceho k spochybneniu platnosti týchto aktov.

44 Z toho vyplýva, že návrhy na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania týkajúce sa časového harmonogramu zadávacieho konania a vykonania zmluvy zo strany Group 4 Falck musia byť zamietnuté.

45 O žiadosti o oznámenie zloženia hodnotiacej komisie sa rozhodne v rámci preskúmania siedmeho žalobného dôvodu predmetnej žaloby o neplatnosť založeného na porušení zásady transparentnosti a práva na prístup k dokumentom inštitúcií.

B — *O prípustnosti výhrady založenej na odložení uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania vo vzťahu k dátumu uvedenému v predbežnom informačnom oznámení*

1. *Tvrdenia účastníkov konania*

46 Žalobca vo svojej replike uviedol nové tvrdenie založené na odložení uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania vo vzťahu k dátumu uvedenému v predbežnom informačnom oznámení. Táto zmena časového harmonogramu ho uviedla do zložitej situácie vzhľadom na luxemburskú sociálnoprávnu úpravu, pokiaľ ide o ňou upravené výpovedné doby v prípade výpovede. Dodržanie pôvodného časového harmonogramu by mu umožnilo predvídať výpovede alebo preloženia v nadväznosti na prípadnú stratu trhu.

47 Navyše, ak by sa dodržal časový harmonogram podľa predbežného informačného oznámenia, Group 4 Falck by sa nemohol zúčastniť zadávacieho konania, inak by porušil záväzok nedomáhať sa aktívne klientov prevedených spoločností počas obdobia šiestich mesiacov od prevodu uvedeného v rozhodnutí Komisie z 28. mája 2004 (vec COMP/M.3396 — GROUP 4 FALCK/SECURICOR), ktoré povolilo zlúčenie medzi Group 4 Falck A/S a Securicor plc (ďalej len „rozhodnutie Komisie z 28. mája 2004").

48 Komisia spochybňuje prípustnosť tohto tvrdenia, ktoré považuje za nový žalobný dôvod z hľadiska článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku.

2. *Posúdenie Súdom prvého stupňa*

49 Podľa článku 48 ods. 2 prvého pododseku rokovacieho poriadku je uvádzanie nových žalobných dôvodov prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.

50 Žalobný dôvod, ktorý však predstavuje doplnenie dôvodu uvedeného skôr, či už priamo alebo nepriamo, v pôvodnom návrhu na začatie konania a ktorý úzko súvisí s týmto žalobným dôvodom, musí byť vyhlásený za prípustný (rozsudok Súdneho dvora zo 14. októbra 1999, Atlanta/Európske spoločenstvo, C-104/97 P, Zb. s. I-6983, bod 29; rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. marca 2007, France Télécom/Komisia, T-340/04, Zb. s. II-573, bod 164). Okrem toho tvrdenia, ktorých podstata úzko súvisí s dôvodom uvedeným v návrhu na začatie konania, nemožno považovať za nové žalobné dôvody a ich predloženie je prijateľné v štádiu repliky alebo na pojednávaní (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 12. júna 1958, Compagnie des hauts fourneaux de Chasse/Vysoký úrad, 2/57, Zb. s. 129, 146).

51 V predmetnej veci tvrdenie žalobcu, ktoré spočíva na odložení uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania vo vzťahu k dátumu uvedenému v predbežnom informačnom oznámení nie je založené na nijakých skutkových alebo právnych okolnostiach, ktoré by vyšli najavo počas konania.

52 Výhrada založená na zložitej situácii, do ktorej toto odloženie dostalo žalobcu z hľadiska luxemburskej sociálnoprávnej úpravy uplatniteľnej na výpovede, je preto neprípustná, pretože nepredstavuje rozšírenie žalobného dôvodu uvedeného predtým v žalobe a úzko nesúvisí s týmto dôvodom.

53 Naopak, výhrada, podľa ktorej dodržanie kalendára oznámeného v predbežnom informačnom oznámení zabránilo Group 4 Falck zúčastniť sa verejného obstarávania, úzko súvisí so štvrtým žalobným dôvodom založeným na porušení rozhodnutia Komisie z 28. mája 2004. Tvrdenie založené na odložení uverejnenia oznámenia

o vyhlásení zadávacieho konania vo vzťahu k dátumu uvedenému v predbežnom informačnom oznámení je teda čiastočne prípustné v rozsahu, v akom podporuje štvrtý žalobný dôvod, spolu s ktorým bude v dôsledku toho preskúmané.

C — *O žalobe o neplatnosť*

1. *O prípustnosti*

54 Keďže podmienky prípustnosti žaloby patria medzi prekážky konania z dôvodu verejného záujmu (pozri uznesenie Súdneho dvora zo 7. októbra 1987, D.M./Rada a ESV, 108/86, Zb. s. 3933, bod 10, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. októbra 2008, TV 2/Danmark/Komisia, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, Zb. s. II-2935, bod 62 a tam citovanú judikatúru), Súdu prvého stupňa prináleží bez návrhu overiť, či tieto podmienky sú splnené.

a) O existencii implicitného rozhodnutia Komisie o zamietnutí

55 Z judikatúry v zásade vyplýva, že v prípade neexistencie výslovných ustanovení, ktoré určujú lehotu, po ktorej uplynutí by sa implicitné rozhodnutie považovalo za prijaté zo strany inštitúcie vyzvanej na prijatie stanoviska a ktoré stanovujú obsah tohto rozhodnutia, samotnú nečinnosť inštitúcie nemožno považovať za rozhodnutie, inak by bol spochybnený systém opravných prostriedkov zavedený Zmluvou (rozsudok Súdneho dvora z 9. decembra 2004, Komisia/Greencore, C-123/03 P, Zb. s. I-11647, bod 45; rozsudky Súdu prvého stupňa z 13. decembra 1999, SGA/Komisia, T-189/95, T-39/96, T-123/96, Zb. s. II-3587, bod 27, a Sodima/Komisia, T-190/95, T-45/96, Zb. s. II-3617, bod 32).

56 Za určitých osobitných okolností sa táto zásada neuplatní, keďže mlčanie alebo nečinnosť inštitúcie možno výnimočne považovať za rozhodnutie o implicitnom zamietnutí (rozsudok Komisia/Greencore, už citovaný v bode 55 vyššie, bod 45).

57 V predmetnej veci žalobca žiada zrušenie implicitného rozhodnutia Komisie, ktorým bolo odmietnuté vziať späť rozhodnutia o výbere ponuky a o zamietnutí. Žiadne ustanovenie rozpočtových pravidiel alebo podrobných pravidiel však nestanovuje lehotu, po uplynutí ktorej sa implicitné rozhodnutie považuje za prijaté zo strany verejného obstarávateľa, ktorý má preskúmať svoje rozhodnutie o výbere ponuky alebo o zamietnutí.

58 Žalobca navyše neuvádza žiadne osobitné okolnosti umožňujúce nečinnosť Komisie výnimočne považovať za implicitné rozhodnutie o zamietnutí.

59 Z toho vyplýva, že návrhy žalobcu sú neprípustné v rozsahu, v akom sa domáhajú neplatnosti údajného implicitného rozhodnutia Komisie o zamietnutí.

b) O existencii aktov so záväznými právnymi účinkami

60 Podľa ustálenej judikatúry sú aktmi alebo rozhodnutiami, proti ktorým možno podať žalobu o neplatnosť v zmysle článku 230 ES, všetky opatrenia so záväznými právnymi účinkami, ktoré môžu ovplyvniť záujmy žalobcu tým, že podstatne zasahujú do jeho právneho postavenia (rozsudky Súdneho dvora z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, Zb. s. 2639, bod 9, a zo 14. februára 1989, Bossi/Komisia, 346/87, Zb. s. 303, 332).

61 Takýmto prípadom je aj rozhodnutie o výbere ponuky.

62 Pokiaľ ide o listy Komisie zaslané žalobcovi 30. novembra 2005, 7. decembra 2005 a 14. decembra 2005, treba sa ubezpečiť, či naozaj obsahujú rozhodnutie v zmysle článku 230 ES.

63 Podľa judikatúry na to, aby bol list považovaný za rozhodnutie v zmysle článku 230 ES, a teda napadnuteľný žalobou o neplatnosť, nestačí, že tento list bol zaslaný inštitúciou Spoločenstva adresátovi ako odpoveď na jeho žiadosť (uznesenie Súdneho dvora z 27. januára 1993, Miethke/Parlament, C-25/92, Zb. s. I-473, bod 10; rozsudok Súdu prvého stupňa z 22. mája 1996, AITEC/Komisia, T-277/94, Zb. s. II-351, bod 50, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 11. decembra 1998, Scottish Soft Fruit Growers/Komisia, T-22/98, Zb. s. II-4219, bod 34). Dotknutý list musí preto obsahovať opatrenia zodpovedajúce definícii pripomenutej v bode 60 vyššie.

64 V predmetnej veci list z 30. novembra 2005, ktorým Komisia presne a jednoznačne informuje žalobcu o zamietnutí jeho žiadosti o účasť, značným spôsobom mení jeho právnu situáciu a v dôsledku toho predstavuje napadnuteľné rozhodnutie.

65 Naopak, Komisia v liste zo 7. decembra 2005 žalobcovi oznamuje, že jej právny servis skúma jednu z otázok, ktoré žalobca položil vo svojom predchádzajúcom liste, pokiaľ ide o údajné porušenie zásady rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi. Okrem toho zamieta niektoré z tvrdení uvedených žalobcom v jeho listoch z 5. decembra 2005 na podporu žiadosti o opätovné preskúmanie rozhodnutí o výbere ponuky a o zamietnutí týkajúcich sa porušenia zákona z 19. decembra 2003 preberajúceho smernicu 2001/23 ako aj tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia dala pokyn zamestnancovi Brink's zhromaždiť životopisy *a* motivačné listy zamestnancov Brink's s cieľom zaslania týchto dokumentov spoločnosti Group 4 Falck.

66 Tento list má iba informatívnu povahu. Žalobcu totiž iba informuje, že právny servis Komisie už koná a že Komisia sa domnieva, že nedošlo k porušeniu zákona z 19. decembra 2003 a vyvracia existenciou akéhokoľvek pokynu zaslaného zamestnancovi Brink's. Nemá preto záväzné právne účinky, ktoré by boli spôsobilé zasiahnuť záujmy žalobcu, ktorého právnu situáciu nijako výrazne nezmenil.

67 Pokiaľ ide o list Komisie zo 14. decembra 2005, treba uviesť, že obsahuje dva rôzne aspekty. Týmto listom Komisia na jednej strane informuje žalobcu o jej zamietnutí oznámiť mu presné zloženie hodnotiacej komisie a na druhej strane spresňuje odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí.

68 Pokiaľ ide o zamietnutie oznámenia zloženia hodnotiacej komisie, treba na jednej strane pripomenúť, že nariadenie č. 1049/2001 sa uplatňuje na každú žiadosť o prístup k dokumentom inštitúcií podanú písomne a na druhej strane že článok 3 písm. a) tohto nariadenia definuje dokument ako „akýkoľvek obsah bez ohľadu na to, aké je jeho médium (napísaný na papieri alebo uložený v elektronickej forme alebo ako zvukový, vizuálny alebo audiovizuálny záznam), týkajúci sa akejkoľvek veci vzťahujúcej sa na politiku, činnosť a rozhodnutia, ktoré spadajú do oblasti pôsobnosti príslušného orgánu". Žiadosť o dodatočné informácie týkajúce sa zloženia hodnotiacej komisie podaná žalobcom v jeho liste z 8. decembra 2005 teda predstavuje žiadosť o prístup k dokumentu podľa článku 3 písm. a) nariadenia č. 1049/2001.

69 Postup prístupu k dokumentom Komisie upravený článkami 6 až 8 nariadenia č. 1049/2001, ako aj článkami 2 až 4 prílohy rozhodnutia Komisie 2001/937/ES, ESUO, Euratom z 5. decembra 2001, ktorým sa mení jej rokovací poriadok (Ú. v. ES L 345, s. 94; Mim. vyd. 01/003, s. 408), prebieha v dvoch etapách. Po prvé musí žiadateľ zaslať Komisii pôvodnú žiadosť o prístup k dokumentom. Komisia musí v zásade odpovedať na pôvodnú žiadosť v lehote pätnástich pracovných dní odo dňa registrácie uvedenej žiadosti. Po druhé v prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia môže žiadateľ predložiť v lehote pätnástich pracovných dní od doručenia pôvodnej odpovede Komisie potvrdzujúcu žiadosť generálnemu tajomníkovi Komisie, na ktorú musí v zásade odpovedať v lehote pätnástich pracovných dní odo dňa registrácie uvedenej žiadosti.

V prípade úplného alebo čiastočného zamietnutia môže žiadateľ začať proti Komisii súdne konanie alebo predložiť sťažnosť Európskemu ombudsmanovi za podmienok upravených v článkoch 230 ES a 195 ES.

70 Podľa judikatúry z článku 3 v spojení s článkom 4 prílohy rozhodnutia 2001/937, ako aj z článku 8 nariadenia č. 1049/2001 jasne vyplýva, že odpoveď na pôvodnú žiadosť predstavuje len prvé zaujatie postoja, ktoré dáva žalobcom možnosť vyzvať generálneho tajomníka Komisie, aby tento postoj prehodnotil (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, Zb. s. II-2023, bod 47, a z 5. júna 2008, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, T-141/05, neuverejnený v Zbierke, body 56 a 109).

71 V dôsledku toho len opatrenie prijaté generálnym tajomníkom Komisie, ktoré má povahu rozhodnutia a v celom rozsahu nahrádza predtým zaujatý postoj, môže vyvolať právne účinky, ktoré majú vplyv na záujmy žiadateľa, a teda byť predmetom žaloby o neplatnosť v zmysle článku 230 ES (pozri v tomto zmysle rozsudky Franchet a Byk/Komisia, už citovaný v bode 70 vyššie, bod 48, a Internationaler Hilfsfonds/Komisia, už citovaný v bode 70 vyššie, body 57 a 109).

72 V predmetnej veci odpoveď uvedená v liste zo 14. decembra 2005 zaslanom žalobcovi predstavuje pôvodnú odpoveď Komisie v zmysle článku 7 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001, v ktorej prejavila svoj úmysel zamietnuť jeho žiadosť. Táto pôvodná odpoveď priznávala žalobcovi možnosť v stanovenej lehote obrátiť sa na generálneho tajomníka Komisie s návrhom, aby preskúmal toto prvé stanovisko a prijal konečné rozhodnutie.

73 Žalobca však nezaslal Komisii potvrdzujúcu žiadosť v nadväznosti na túto pôvodnú odpoveď. Keďže iba rozhodnutie generálneho tajomníka je napadnuteľné, takýto návrh na preskúmanie nie je v zásade prípustný vo vzťahu k listu zo 14. decembra 2005.

74 List Komisie zo 14. decembra 2005 však napriek tomu obsahuje formálnu vadu. Komisia totiž opomenula informovať žalobcu, ako jej to ukladá článok 7 ods. 1 nariadenia č. 1049/2001, o jeho práve podať potvrdzujúcu žiadosť.

75 Táto nezrovnalosť má za následok, že žaloba o neplatnosť proti pôvodnej žiadosti je výnimočne prípustná. Ak by to bolo inak, Komisia by sa mohla vyhnúť preskúmaniu zo strany súdu Spoločenstva z dôvodu formálnej vady, ktorú jej možno pripísať. Z judikatúry však vyplýva, že keďže Európske spoločenstvo je spoločenstvom práva, v ktorom inštitúcie podliehajú preskúmaniu súladu ich aktov so Zmluvou, procesnoprávne podmienky vzťahujúce sa na žaloby, o ktorých rozhoduje súd Spoločenstva, musia byť vykladané pokiaľ možno tak, aby ich uplatnenie prispelo k realizácii cieľa, ktorým je zabezpečiť účinnú súdnu ochranu práv, ktoré subjektom vyplývajú z práva Spoločenstva (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 17. júla 2008, Athinaïki Techniki/Komisia, C-521/06 P, Zb. s. I-5829, bod 45 a tam citovanú judikatúru). Požiadavka súdneho preskúmania totiž predstavuje všeobecnú zásadu práva Spoločenstva, ktorá vyplýva z ústavných tradícií spoločných členským štátom a ktorá je zakotvená v článkoch 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EDĽP) podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (rozsudky Súdneho dvora z 15. mája 1986, Johnston, 222/84, Zb. s. 1651, bod 18; z 27. novembra 2001, Komisia/Rakúsko, C-424/99, Zb. s. I-9285, bod 45, a z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 39). Právo na účinný prostriedok nápravy bolo okrem toho potvrdené v článku 47 Charty základných práv Európskej únie vyhlásenej 7. decembra 2000 v Nice (Ú. v. ES C 364, s. 1).

76 Vo zvyšnej časti list zo 14. decembra 2005 iba spresňuje odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí poskytujúc dodatočné informácie o kvalitatívnom vyhodnotení ponúk. V tomto ohľade nemá nijakú rozhodovaciu povahu a nepredstavuje akt napadnuteľný v zmysle článku 230 ES.

77 Z toho vyplýva, že návrhy smerujúce proti listom Komisie zo 7. a 14. decembra 2005 sú neprípustné, okrem výhrady týkajúcej sa odmietnutia oznámiť zloženie hodnotiacej komisie.

78 Je preto opodstatnené vymedziť predmet tejto žaloby na zrušenie rozhodnutí o výbere ponuky a zamietnutí, ako aj na rozhodnutie Komisie o odmietnutí oznámiť zloženie hodnotiacej komisie nachádzajúce sa v liste zo 14. decembra 2005 a vyhlásiť za neprípustné návrhy smerujúce proti údajnému implicitnému rozhodnutiu, ktorým Komisia zamietla vziať späť rozhodnutia o výbere ponuky a zamietnutí a proti dvom odpovedajúcim listom Komisie zo 7 a 14. decembra 2005, okrem výhrady týkajúcej sa odmietnutia oznámiť zloženie hodnotiacej komisie.

2. *O veci samej*

79 Žalobca uvádza sedem žalobných dôvodov na podporu svoje žaloby o neplatnosť, a to porušenie zásady rovnosti zaobchádzania z dôvodu, že Komisia v súťažných podkladoch neupravila prevzatie pracovných zmlúv zamestnancov pridelených žalobcom na výkon zmluvy o strážení, porušenie ustanovení zákona z 19. decembra 2003 a smernice 2001/23, ktorú tento zákon preberá, porušenie zásady rovnosti zaobchádzania z dôvodu zadržania zo strany vedľajšieho účastníka konania privilegovaných informácií, porušenie rozhodnutia Komisie z 28. mája 2004 a pravidiel hospodárskej súťaže, porušenie povinnosti odôvodnenia, zásady transparentnosti a práva na prístup k dokumentom inštitúcií, porušenie pravidiel obstarávania, súťažných podkladov, pokiaľ ide o vyhodnotenie kritéria týkajúceho sa základného vzdelávania strážnika alebo dobrovoľného hasiča a existencia zjavne nesprávneho posúdenia, a porušenie zásady transparentnosti a práva na prístup k dokumentom inštitúcií.

80 Na úvod treba uviesť, že všetky žalobné dôvody žalobcu s výnimkou siedmeho smerujú, pokiaľ ide o prípustné návrhy žalobcu, k zrušeniu rozhodnutí o výbere ponuky

a o zamietnutí. Siedmy žalobný dôvod je formulovaný na podporu návrhu na zrušenie listu Komisie zo 14. decembra 2005.

81 Pokiaľ ide o prvých šesť žalobných dôvodov smerujúcich k zrušeniu rozhodnutí o výbere ponuky a o zamietnutí, Súd prvého stupňa považuje za potrebné preskúmať najskôr zákonnosť rozhodnutia o výbere ponuky.

82 Prvý žalobný dôvod predpokladá, že v prípade neuplatniteľnosti zákona z 19. decembra 2003 mala Komisia uložiť novému úspešnému uchádzačovi prevzatie všetkých pracovných zmlúv zamestnancov žalobcu na základe zásady rovnosti zaobchádzania. Tento žalobný dôvod má teda subsidiárnu povahu vo vzťahu k druhému žalobnému dôvodu, takže je potrebné preskúmať v prvom rade druhý žalobný dôvod.

a) O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení zákona z 19. decembra 2003 preberajúceho smernicu 2001/23

83 Tento žalobný dôvod sa rozdeľuje na dve časti založené na jednej strane na nesprávnosti ponuky Group 4 Falck a na druhej strane na nezákonnosti súťažných podkladov Komisie.

O prvej časti založenej na nesprávnosti ponuky Group 4 Falck

— Tvrdenia účastníkov konania

84 Žalobca tvrdí, že ak sa zákon z 19. decembra 2003 a smernica 2001/23, ktorú tento zákon preberá, uplatňujú na predmetnú vec, vyplýva z toho, že ponuka Group 4 Falck je nezákonná, pretože neobsahuje povinnosť prevziať pracovné zmluvy zamestnancov Brink's pridelených na vykonanie zmluvy o strážení uzavretej s Komisiou.

85 Tvrdí, že Group 4 Falck v liste zo 14. decembra 2005 zaslanom žalobcovi uviedol svoj úmysel nedodržať zákon z 19. decembra 2003, keďže Group 4 Falck v ňom vysvetľuje, že bude môcť zamestnať iba približne 40 osôb prednostne spomedzi pôvodných zamestnancov Brink's. Zdôrazňuje, že k 31. marcu 2006 Group 4 Falck prevzal 56 zo 173 zamestnancov, ktorých Brink's pridelil na vykonávanie zmluvy.

86 Žalobca sa preto domnieva, že Group 4 Falck porušil luxemburskú právnu úpravu a smernicu 2001/23, ktorú tento zákon preberá tým, že prebral iba časť jeho pôvodných zamestnancov bez zachovania ich práv. Odmietnutie Komisie zrušiť rozhodnutie o výbere ponuky napriek skutočnostiam, ktoré jej oznámil žalobca, je preto nezákonné.

87 Komisia spochybňuje uplatniteľnosť zákona vznesenú žalobcom z dôvodu, že v predmetnej veci nedošlo k žiadnemu prevodu podniku. Subsidiárne tvrdí, že aj keby došlo k prevodu podniku, nemohla o tom vedieť v čase, keď pripravovala zadávacie konanie.

88 Group 4 Falck sa pripája k stanovisku Komisie o neuplatniteľnosti zákona z 19. decembra 2003. Rovnako tvrdí, vzhľadom na to, že prevzatie podstatnej časti zamestnancov je určujúcou podmienkou pri uskutočnení prevodu podnikov a že súťažné podklady to neukladali, smernica 2001/23 sa nemohla *a priori* uplatniť.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

89 Podľa článku 1 ods. 1 písm. a) smernice 2001/23 prebratej do luxemburského práva zákonom z 19. decembra 2003, na ktorý poukazuje žalobca, sa táto smernica „vzťahuje na každý prevod podnikov, závodov alebo časť podniku alebo závodu na iného zamestnávateľa v dôsledku právneho prevodu alebo zlúčenia“.

90 Podľa odseku 1 písm. b) toho istého článku „prevod v zmysle tejto smernice je, keď ide o prevod hospodárskeho subjektu, ktorý si ponecháva svoju identitu v zmysle organizovaného zoskupenia zdrojov, ktorého cieľom je vykonávať hospodársku činnosť bez ohľadu na to, či je táto činnosť hlavná, alebo doplnková“.

91 Podľa judikatúry Súdneho dvora rozhodujúcim kritériom na preukázanie existencie prevodu v zmysle smernice 2001/23 je to, či si predmetný subjekt zachoval svoju identitu, čo vyplýva najmä z účinného pokračovania prevádzky alebo z jej obnovenia (pozri analogicky rozsudky Súdneho dvora z 18. marca 1986, Spijkers, 24/85, Zb. s. 1119, body 11 a 12, a z 11. marca 1997, Süzen, C-13/95, Zb. s. I-1259, bod 10).

92 Samotná okolnosť, že služby poskytované starým a novým dodávateľom sú podobné, nedovoľuje dospieť k záveru, že došlo k prevodu hospodárskeho subjektu medzi prevádzaným a nadobúdajúcim podnikom. Takýto subjekt totiž nemožno redukovať len na činnosť, ktorou je poverený. Jeho identita vyplýva aj z iných prvkov, ako sú jeho zamestnanci, vedúci zamestnanci, organizácia jeho práce, metódy prevádzky a prípadne

prevádzkové prostriedky, ktorými disponuje (rozsudok Súdneho dvora z 10 december 1998, Hidalgo a i., C-173/96 a C-247/96, Zb. s. I-8237, bod 30).

93 Vzhľadom na to, že v takom sektore ako je stráženie, v ktorom činnosť spočíva najmä v ľudskej pracovnej sile, organizovaný súbor zamestnancov, ktorí sú zvlášť a trvalo pridelení na výkon spoločnej úlohy, môže predstavovať hospodársky subjekt, takýto subjekt si môže zachovať svoju identitu aj po prevode, ak sa nový úspešný uchádzač neuspokojí s vykonávaním predmetnej činnosti, ale prevezme tiež podstatnú časť zamestnancov, a to tak z hľadiska počtu, ako aj kompetencií, ktorých jeho predchodca osobitne pridelil na túto úlohu (rozsudok Hidalgo a i., už citovaný v bode 92 vyššie, bod 32).

94 Z toho vyplýva, že v predmetnej veci existencia prevodu podniku medzi pôvodným a novým úspešným uchádzačom závisela od prípadného prevzatia zo strany nového uchádzača podstatnej časti zamestnancov, a to tak z hľadiska počtu, ako aj kompetencií, ktorých žalobca osobitne pridelil na vykonanie zákazky. Komisia v dôsledku toho nemohla, ani keď uverejnila zadávacie konanie, ani v čase rozhodnutia o výbere ponuky, vedieť, či skutkové podmienky vyžadované na prevod podniku a spôsobujúce uplatnenie zákona z 19. decembra 2003 preberajúceho smernicu 2001/23 boli splnené.

95 Okrem toho, list zo 14. decembra 2005, na ktorý poukazuje žalobca a v ktorom Group 4 Falck prejavil svoju vôľu prijať do zamestnania ďalších 40 osôb prednostne spomedzi zamestnancov Brink's pridelených na vykonanie zákazky, ktorej bol úspešným uchádzačom, vyjadruje iba úmysel. Ten nemožno spojiť s prevzatím podstatnej časti, a to tak z hľadiska počtu, ako aj kompetencií zamestnancov (v počte 173), ktorých Brink's pridelil na vykonanie spornej zákazky, to znamená s podmienkou vyžadovanou judikatúrou na účinný prevod podniku (pozri v tomto zmysle rozsudok Hidalgo a i., už citovaný v bode 92 vyššie, bod 32).

96 Navyše, tento úmysel bol vyjadrený po predložení ponuky spoločnosťou Group 4 Falck a rozhodnutí o výbere ponuky. V rámci žaloby o neplatnosť založenej na článku 230 ES sa zákonnosť dotknutého aktu Spoločenstva musí posúdiť v závislosti od skutkových a právnych okolností existujúcich v okamihu, keď bol tento akt prijatý (rozsudok Francúzsko/Komisia, už citovaný v bode 42 vyššie, bod 7; rozsudky Súdu prvého stupňa z 25. júna 1998, British Airways a i./Komisia, T-371/94 a T-394/94, Zb. s. II-2405, bod 81, a zo 14. januára 2004, Fleuren Compost/Komisia, T-109/01, Zb. s. II-127, bod 50) a informácií, ktorými inštitúcia ako autor aktu mohla mať k dispozícii v okamihu, keď ho prijala (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 24. septembra 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano/Komisia, C-74/00 P a C-75/00 P, Zb. s. I-7869, bod 168). Žalobca sa tak nemôže pred súdom Spoločenstva odvolávať na skutkové okolnosti, ktoré nastali po prijatí rozhodnutia o výbere ponuky alebo o ktorých Komisia nemohla vedieť pri jeho prijímaní. Rovnako to platí pre tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Group 4 Falck prevzal k 31. marcu 2006 56 zo 173 zamestnancov, ktoré pridelil na vykonanie spornej zákazky.

97 Treba preto dospieť k záveru, že skutkové okolnosti nevyhnutné na existenciu prevodu podniku neboli splnené v čase predloženia ponuky Group 4 Falck 12. októbra 2005 ani v čase rozhodnutia o výbere ponuky.

98 Okrem toho nie je potrebné odpovedať na výhradu žalobcu týkajúcu sa nezákonnosti odmietnutia Komisie zrušiť jej rozhodnutie o výbere ponuky vzhľadom na neexistenciu implicitného rozhodnutia o zamietnutí a neprípustnosť návrhov žalobcu smerujúcich k zrušeniu listov Komisie zo 7. a 14. decembra 2005 okrem výhrady týkajúcej sa odmietnutia oznámiť zloženie hodnotiacej komisie.

99 V dôsledku toho treba uviesť, že tvrdenie žalobcu nemôže uspieť.

100 Z toho vyplýva, že táto časť žalobného dôvodu musí byť zamietnutá.

O druhej časti založenej na nezákonnosti súťažných podkladov Komisie

— Tvrdenia účastníkov konania

101 Žalobca vytýka Komisii, že v súťažných podkladoch zaslaných uchádzačom neuviedla súpis zamestnancov a podmienky ich zmluvy. Pri neexistencii takéhoto súpisu bolo nemožné, aby jedna z ponúk predložených uchádzačmi mohla prevziať týchto zamestnancov.

102 Komisia sa domnieva, že aj za predpokladu, že sa existencia prevodu podniku preukáže, nemožno z toho vyvodiť povinnosť verejného obstarávateľa uložiť povinnosť prevzatia pracovných zmlúv v súťažných podkladoch.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

103 Na základe zásad riadnej správy vecí verejných a lojálnej spolupráce medzi inštitúciami Spoločenstva a členskými štátmi sú inštitúcie povinné ubezpečiť sa, že podmienky uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania nenútia potenciálnych uchádzačov porušiť vnútroštátnu právnu úpravu uplatniteľnú na ich činnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. júla 2000, AICS/Parlament, T-139/99, Zb. s. II-2849, bod 41).

104 V predmetnej veci nedostatok súpisu zamestnancov Brink's v súťažných podkladoch nemožno považovať za podnecujúci uchádzačov či úspešného uchádzača k porušeniu vnútroštátnej právnej úpravy týkajúcej sa zachovania práv pracovníkov v prípade prevodu podniku. Komisia nevložila do svojich súťažných podkladov podmienku, ktorá by nevyhnutne mala za následok porušenie zákona z 19. decembra 2003 znemožnením akéhokoľvek prevzatia pracovných zmlúv za predpokladu prevodu podniku. Jediné

podmienky súťažných podkladov týkajúce sa zamestnancov, a to požiadavka minimálnej pracovnej skúsenosti v dĺžke jedného roka, troch rokov alebo piatich rokov v závislosti od obsadzovaného miesta a požiadavka, podľa ktorej aspoň 10 % bezpečnostných pracovníkov musí mať absolvované základné školenie strážnika a/alebo dobrovoľného hasiča, neprekážali dodržaniu prípadnej povinnosti vyplývajúcej zo zákona z 19. decembra 2003 prevziať pracovné zmluvy zamestnancov, ktorých Brink's pridelil na výkon zmluvy o strážení.

105 Súťažné podklady okrem toho výslovne predpokladali, že úspešný uchádzač musí spĺňať v čase uzavretia zmluvy právnu úpravu v Luxembursku, čím vyzvala uchádzačov, aby sa ubezpečili, že dodržiavajú platnú vnútroštátnu právnu úpravu.

106 Z toho vyplýva, že výhrada formulovaná žalobcom týkajúca sa nedostatku súpisu jeho zamestnancov v súťažných podkladoch musí byť zamietnutá.

b) O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania uplatňovanej na verejné obstarávanie

Tvrdenia účastníkov konania

107 Podľa žalobcu ho Komisia tým, že uložila povinnosť odpracovaných rokov minimálne v dĺžke jedného roka, znevýhodnila, keďže pôsobiac na trhu od 70. rokov, zamestnáva veľký počet zamestnancov, ktorých odpracované roky sú vyššie ako jeden rok, čo predstavuje určitú platovú záťaž, ktorú iní uchádzači nemuseli zahrnúť do ich ponúk. Ak prevzatie všetkých pracovných zmlúv, so zachovaním ich práv, zamestnancov

Brink's dotknutých sporným obstarávaním nebolo uložené novému úspešnému uchádzačovi, Komisia ho mala uložiť ako povinnosť, aby sa vyhla takémuto porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania.

108 Žalobca sa domnieva, že uloženie povinnosti prevzatia pracovných zmlúv nezabránilo iným uchádzačom navrhnúť nižšie ceny, optimalizujúc tak iné aspekty ich ponúk.

109 Komisia uvádza, že podmienka minimálnej pracovnej skúsenosti v dĺžke jedného roka pre zamestnancov je realistická požiadavka prispôsobená osobitnosti úloh stráženia jej priestorov, ktorá okrem toho prispela k čo najväčšiemu otvoreniu trhu konkurencii.

110 Dopĺňa, že vyžadovaním dlhšej minimálnej pracovnej skúsenosti s cieľom prihliadnuť na platové súvislosti zaťažujúce Brink's, by diskriminovala iných uchádzačov.

111 Komisia sa okrem toho domnieva, že podľa luxemburského práva nebola oprávnená uložiť povinnosť prevzatia pracovných zmlúv.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

112 Podľa článku 89 ods. 1 rozpočtových pravidiel všetky verejné zmluvy financované úplne alebo čiastočne z rozpočtu musia byť v súlade so zásadami transparentnosti, proporcionality, rovnakého prístupu a nediskriminácie.

113 Podľa ustálenej judikatúry verejný obstarávateľ má povinnosť v každom štádiu verejného obstarávania dodržiavať zásadu rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi a v dôsledku toho dodržiavať rovnosť príležitostí všetkých uchádzačov (rozsudok Súdneho dvora z 29. apríla 2004, Komisia/CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, Zb. s. I-3801, bod 108; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 17. decembra 1998, Embassy Limousines & Services/Parlament, T-203/96, Zb. s. II-4239, bod 85, a z 12. júla 2007, Evropaïki Dynamiki/Komisia, T-250/05, neuverejnený v Zbierke, bod 45).

114 Zásada rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi, ktorá má za cieľ podporiť rozvoj zdravej a účinnej hospodárskej súťaže medzi podnikmi zúčastnenými na verejnom obstarávaní, ukladá, aby všetci uchádzači mali rovnaké príležitosti pri formulovaní svojich ponúk, a preto vyžaduje, aby tieto podliehali tým istým podmienkam pre všetkých súťažiteľov (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. marca 2008, European Network/Komisia, T-332/03, neuverejnený v Zbierke, bod 125 a tam citovanú judikatúru).

115 Pokiaľ ide o zásadu transparentnosti, ktorá je jej priamym dôsledkom, jej cieľom je najmä zaručiť absenciu rizika uprednostňovania a svojvôle zo strany obstarávateľa. Vyžaduje, aby všetky podmienky a pravidlá zadávacieho konania boli vyjadrené jasne, presne a jednoznačne v oznámení o vyhlásení zadávacieho konania alebo v súťažných podkladoch (rozsudok Komisia/CAS Succhi di Frutta, už citovaný v bode 113 vyššie, bod 111).

116 V tom istom zmysle článok 131 ods. 1 prvý pododsek podrobných pravidiel stanovuje, že „technické špecifikácie musia záujemcom a uchádzačom umožňovať rovnaký prístup a nesmú viesť k vytváraniu neoprávnených prekážok pre konkurenciu vo verejnej súťaži“.

117 V predmetnej veci žalobca tvrdí, že vložením do súťažných podkladov minimálnej pracovnej skúsenosti v dĺžke jedného roka zadávacie konanie neumožňuje zaručenie rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi.

118 Treba konštatovať, že podmienka pracovnej skúsenosti v oblasti stráženia v dĺžke minimálne jedného roka pre zamestnancov upravená v bode 21 súťažných podkladov sa bez rozdielu uplatňuje na všetkých uchádzačov.

119 Táto podmienka bola navyše vyjadrená jasne, presne a jednoznačne.

120 Okrem toho existencia požiadavky minimálnej pracovnej skúsenosti v dĺžke jedného roka sa nezdá neprimeraná vzhľadom na úlohy stráženia, ktoré sa majú plniť v rámci výkonu zmluvy. Treba uviesť, že pre pracovné miesta zodpovedného pracovníka a vedúceho tímu súťažné podklady vyžadujú minimálne pracovné skúsenosti v dĺžke piatich rokov v oblasti stráženia, z ktorých minimálne dva roky na mieste osoby zodpovednej za tím strážnikov a minimálne pracovné skúsenosti v dĺžke troch rokov pre bezpečnostných dispečerov. Ustanovenia súťažných podkladov o pracovných skúsenostiach zamestnancov svedčia o úmysle verejného obstarávateľa prispôsobiť požiadavky týkajúce sa pracovnej skúsenosti osobitostiam obsadzovaného miesta.

121 Okrem toho žalobca nespochybňuje primeranosť požiadavky minimálnej pracovnej skúsenosti v dĺžke jedného roka vo vzťahu k osobitostiam vyžadovaných úloh.

122 V každom prípade Komisia, ako sama zdôrazňuje, prispela k zníženiu počtu potenciálnych uchádzačov uložením požiadavky pracovnej skúsenosti minimálne jeden rok a tým aj obmedzila rozvoj účinnej hospodárskej súťaže bez toho, aby sa to zdalo odôvodnené potrebami povolania. Takáto podmienka vytvorila neodôvodnenú prekážku otvorenia trhov v zmysle článku 131 podrobných pravidiel.

123 Rovnako treba uviesť, že smernica 2001/23 prebratá do luxemburského práva zákonom z 19. decembra 2003 má určenú pôsobnosť. Nie je úlohou Komisie, keďže podmienky

prevodu podniku neboli splnené (pozri body 89 až 97 vyššie), uložiť povinnosť prebratia pracovných zmlúv. Komisia totiž nemá právomoc nútiť spoločnosť previesť svoje pracovné zmluvy ani zamestnať osoby, ktoré si nevybrala.

124 V dôsledku toho treba dospieť k záveru, že nebolo úlohou Komisie na základe zásady rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi uložiť povinnosť minimálnej pracovnej skúsenosti presahujúcej jeden rok ani uložiť povinnosť prevzatia zamestnancov pridelených spoločnosťou Brink's na výkon zákazky. Predmetný žalobný dôvod musí byť preto zamietnutý.

c) O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania uplatňovanej na verejné obstarávanie, ktoré vyplýva z toho, že spoločnosť Group 4 Falck v čase predloženia svojej ponuky disponovala prednostnými informáciami

Tvrdenia účastníkov konania

125 Žalobca sa domnieva, že Group 4 Falck mal o ňom k dispozícii prednostné informácie, ktoré mu mohli pomôcť a zvýhodniť ho v rámci prípravy jeho ponuky. Z toho vyplýva porušenie zásady rovnosti zaobchádzania, konkrétnejšie rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi.

126 Tieto podstatné informácie boli podľa žalobcu zaslané spoločnosťou Securicor Luxembourg — teraz Brink's — jej pôvodnej materskej spoločnosti v rámci zlúčenia medzi Group 4 Falck A/S a Securicor na účely zodpovedania dodatočným žiadostiam o informácie formulovaným Komisiou v nadväznosti na oznámenie koncentrácie. Ide najmä o obraty na základe klientov a činností, údaje o zmluvách, zoznamy klientov, informácie o kontaktných osobách, ako aj o analýzy cien, nákladov, marží a ziskov. Aj za

predpokladu, že Komisia mohla legitímne nemať vedomosť o tejto skutočnosti pri zadávaní, mala zrušiť svoje rozhodnutie o výbere ponuky, keďže s ňou bola oboznámená žalobcom v liste z 5. decembra 2005.

127 Žalobca zdôrazňuje, že mechanizmus izolácie („ring fencing") upravený v rozhodnutí Komisie z 28. mája 2004 na zabezpečenie, že Group 4 Falck nebude môcť získať a využiť tajomstvá, know-how, obchodné informácie alebo akúkoľvek inú dôvernú informáciu týkajúcu sa postúpených aktív, bol zavedený až od dátumu tohto rozhodnutia.

128 Komisia sa domnieva, že zásada rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi nie je porušená iba z dôvodu, že jeden z uchádzačov disponuje určitými informáciami, hoci aj prednostnými, ktorými nedisponujú iní uchádzači. Domnieva sa, že nie je povinná systematicky preskúmavať, či informácie, ktorými disponujú uchádzači, sú dôvernej povahy.

129 Komisia spresňuje, že nemala žiadny dôvod domnievať sa v čase zadania ponuky, že úspešný uchádzač disponoval takýmito informáciami, keďže v dôsledku rozhodnutia Komisie z 28. mája 2004 bol zavedený mechanizmus izolácie. Žalobca podľa nej nepreukázal, že Group 4 Falck mal k dispozícii prednostné informácie.

130 Vedľajší účastník konania uvádza, že nikdy nedostal informácie o žalobcovi alebo o spornej zmluve zo strany svojej materskej spoločnosti Group 4 Falck A/S alebo spoločnosti, ktorá vznikla zo zlúčenia týchto dvoch skupín, spoločnosti Group 4 Securicor plc, a to ani pred ani po zlúčení. Uvádza, že v každom prípade informácie, ktoré podľa žalobcu boli zaslané, boli veľmi všeobecné na to, aby mohli byť užitočné v rámci tohto predkladania, keďže v nich neboli uvedené podstatné údaje, ako podrobnosti o nákladoch (mzdy, úroveň neprítomnosti, náklady na školenie a vzdelávanie) a zisky týkajúce sa dotknutej zákazky. Tieto informácie sú okrem toho staré a obsolétne vzhľadom na zmeny, ku ktorým došlo v nadväznosti na integráciu žalobcu do skupiny Brink's Inc. a významné rozdiely medzi oznámením o vyhlásení

zadávacieho konania a tým, ktoré mu predchádzalo (opätovná definícia kategórií zamestnancov a úloh, ktoré sú im uložené, nové povinnosti vzdelávania a zvýšené požiadavky, pokiaľ ide o materiál).

Posúdenie Súdom prvého stupňa

131 Treba určiť, či Group 4 Falck mal k dispozícii dôverné informácie, ktoré ho mohli podstatne zvýhodniť pri príprave jeho ponuky. To vyžaduje, aby sa na jednej strane stanovilo, či podstatné informácie tejto povahy boli zaslané žalobcom počas oznámenia koncentrácie a na druhej strane či tieto informácie boli ďalej oznámené Group 4 Falck zo strany jej materskej spoločnosti a použité Group 4 Falck v rámci prípravy jej ponuky.

132 Žalobca tvrdí, že zaslal podstatné informácie svojej bývalej materskej spoločnosti Securicor, ktoré využil Group 4 Falck. V prílohe svojej žaloby predložil sériu elektronických správ zaslaných medzi 5. marcom 2004 a 26. aprílom 2004 do Securicor, ktoré obsahujú najmä informácie týkajúce sa trhu stráženia v Luxembursku, obratov vytvorených desiatimi najvýznamnejšími zmluvami žalobcu o strážení (kde na prvom mieste figuruje stráženie budov Komisie) a štruktúry priamych a nepriamych nákladov jej činnosti stráženia. V rámci zaslaných informácií sú tiež uvedené sociálne informácie, ako zistená priemerná úroveň chorobnosti alebo význam nadčasov, ako aj úroveň marže týkajúca sa činnosti stráženia žalobcu.

133 Tieto informácie o celkovej činnosti stráženia žalobcu a nie o spornej zmluve nie sú spôsobilé zvýhodniť úspešného uchádzača významným spôsobom, pretože neumožňujú presne vypočítať cenu ponuky žalobcu.

134 Žalobca okrem toho nepredkladá žiadny dôkaz na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého boli tieto informácie zaslané spoločnosti Group 4 Falck materskou spoločnosťou a použité spoločnosťou Group 4 Falck v rámci prípravy jej ponuky za porušenia vyhlásení o dôvernosti podpísaných zamestnancami Group 4 Falck na základe rozhodnutia Komisie z 28. mája 2004.

135 Rovnako treba uviesť, že žalobca a vedľajší účastník konania neboli jedinými podnikmi, ktoré predložili ponuky. Aj za predpokladu, že by tieto informácie boli v dispozícii úspešného uchádzača, bolo by preňho riskantné formulovať jeho ponuku výlučne vo vzťahu k ponuke žalobcu, ktorý bol iba jeden zo šiestich uchádzačov, opierajúc sa o údaje z roku 2004 a predchádzajúce prevzatiu Securicor Luxembourg — teraz Brink's — skupinou Brink's, ktorá mohla medzitým zaviesť významné zmeny v riadení podniku.

136 Z toho vyplýva, že žalobca nepreukázal ani to, že počas oznámenia koncentrácie zaslal dôverné informácie spôsobilé zvýhodniť uchádzača Group 4 Falck v rámci prípravy jeho ponuky ani to, že takéto informácie boli zaslané Group 4 Falck materskou spoločnosťou a použité úspešným uchádzačom v rámci verejného obstarávania.

137 Predmetný žalobný dôvod musí byť preto zamietnutý.

d) O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení rozhodnutia Komisie z 28. mája 2004

Tvrdenia účastníkov konania

138 Predmetným žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že rozhodnutie o výbere ponuky je nezákonné z dôvodu, že porušuje rozhodnutie Komisie z 28. mája 2004.

139 Rozhodnutie Komisie z 28. mája 2004 schválilo zlúčenie medzi Group 4 Falck A/S a Securicor s výhradou prevodu určitého počtu aktív, medzi ktorými bol aj Securicor Luxembourg, postúpený skupine Brink's. Podľa žalobcu zadanie spornej zmluvy Group 4 Falck predtým ovládanej spoločnosťou Brink's malo za následok, že Securicor mohol opäť získať časti trhov a aktív postúpených v rámci zlúčenia. Toto vrátenie bolo okrem toho umožnené disponovaním s dôvernými informáciami získanými skupinou Group 4 Securicor v rámci oznámenia koncentrácie.

140 Komisia spochybňuje akékoľvek porušenie svojho rozhodnutia z 28. mája 2004, osobitne záväzkov prijatých spoločnosťami Group 4 Falck A/S a Securicor na dosiahnutie rozhodnutia o zlučiteľnosti koncentrácie so spoločným trhom.

141 Komisia zdôrazňuje, že záväzok 10 uvedený v rozhodnutí, podľa ktorého sa Group 4 Falck Securicor nemohol aktívne dožadovať klientov postúpených spoločností počas obdobia šiestich mesiacov od prevodu, nebol porušený. Predloženie ponuky Group 4 Falck sa totiž uskutočnilo 12. októbra 2005, teda po uplynutí lehoty šiestich mesiacov od prevodu, ku ktorému došlo 4. marca 2005.

142 Podľa záväzku 9 uvedeného v rozhodnutí Komisie z 28. mája 2004 Group 4 Falck tiež nebol oprávnený získať alebo použiť dôverné informácie týkajúce sa žalobcu. Podľa Komisie Group 4 Falck nemohol porušiť tento záväzok vzhľadom na mechanizmus izolácie zavedený v rámci koncentrácie, ako to potvrdzuje správa mandatára povereného kontrolou dodržiavania prijatých záväzkov. Komisia sa domnieva, že žalobca nepredkladá žiadny dôkaz preukazujúci, že záväzky boli porušené.

143 Žalobca v replike spresňuje, že mechanizmus izolácie bol zavedený až po prijatí rozhodnutia Komisie z 28. mája 2004 a týka sa iba informácií zaslaných po tomto dátume, zatiaľ čo dôverné informácie týkajúce sa spornej zmluvy boli zaslané pred týmto dátumom.

144 Rovnako dopĺňa, že ak by sa dodržal kalendár upravený v predbežnom informačnom oznámení, Group 4 Falck by nemal právo zúčastniť sa verejného obstarávania vzhľadom na lehotu šiestich mesiacov upravenú záväzkom 10.

145 Komisia zdôrazňuje, že dátum uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania uvedený v predbežnom informačnom oznámení je iba indikatívnym odhadom. Vysvetľuje, že vypracovanie verejného obstarávania si vyžiadalo viac času, ako sa pôvodne predpokladalo, pretože sa týkalo viacerých orgánov Spoločenstva.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

146 Tvrdenie žalobcu, podľa ktorého zadanie spornej zmluvy uchádzačovi Group 4 Falck viedlo skupinu vzniknutú zlúčením k opätovnému získaniu podielov na trhu, teda postúpených aktív, musí byť odmietnuté. Cieľom prevodu aktív držaných zo strany Securicor na trhu stráženia v Luxembursku uloženého rozhodnutím Komisie z 28. mája 2004 je zabrániť, aby koncentrácia neviedla k vytvoreniu dominantného postavenia na

trhu. Tento prevod nemá za cieľ zakázať skupine založenej zlúčením opätovne vytvoriť svoje podiely na dotknutom trhu, keďže toho opätovné vytvorenie jej podielov na trhu vyplýva zo slobodnej hospodárskej súťaže, o čo ide v predmetnej veci. Výklad, ktorý žalobca priznáva prevodu aktív uloženému rozhodnutím Komisie z 28. mája 2004, by viedol ku skresleniu slobodnej hospodárskej súťaže definitívnym zmrazením podielu na trhu držaného dcérskou spoločnosťou skupiny vytvorenej zlúčením na dotknutom trhu.

147 Pokiaľ ide o porušenie záväzku 9 týkajúceho sa zákazu získať a používať dôverné informácie, treba uviesť, že žalobca neuvádza žiadne skutkové alebo právne okolnosti na podporu svojho tvrdenia, podľa ktorého bol tento záväzok porušený.

148 Záväzok 10 rozhodnutia Komisie z 28. mája 2004 zakazujúci akúkoľvek snahu získať aktíva svojich starých klientov (medzi ktorých patrí Komisia) spoločnosťou Group 4 Falck počas obdobia šiestich mesiacov od prevodu, teda do 4. septembra 2005, tiež nebol porušený. Iba formálne predloženie ponuky môže byť totiž považované za účinné uchádzanie sa, pokiaľ ide o trh, ktorý je predmetom ponuky. Ponuka Group 4 Falck bola predložená 12. októbra 2005 po uplynutí lehoty. Ani žiadosť Group 4 Falck podanú 25. marca 2005 a smerujúcu k získaniu informácie o dni, keď budú súťažné podklady dostupné, ani žiadosť smerujúcu k získaniu podrobností o verejnom obstarávaní predloženú 1. septembra 2005 nemožno považovať za účinné uchádzanie sa v tomto kontexte.

149 Okrem toho, tvrdenie žalobcu založené na časovom rozdiele medzi uverejnením oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania a dátumom uvedeným v predbežnom informačnom oznámení musí byť zamietnuté. Dátum uverejnený v tomto oznámení totiž predstavuje iba odhad bez akejkoľvek záväznosti pre verejného obstarávateľa.

150 Z toho vyplýva, že tento žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

e) O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia, zásady transparentnosti a práva na prístup k dokumentom inštitúcií

Tvrdenia účastníkov konania

151 Podľa žalobcu Komisia porušila povinnosť odôvodnenia upravenú článkom 253 ES, článkom 12 ods. 1 smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb (Ú. v. ES L 209, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 322), článkom 100 ods. 2 rozpočtových pravidiel a článkom 149 ods. 3 podrobných pravidiel.

152 Domnieva sa, že samotné oznámenie známok udelených Group 4 Falck a jemu na základe každého kritéria hodnotenia ponúk bez spresnenia prijatej metódy hodnotenia ani jej uplatnenia v praxi predstavuje nedostatočné odôvodnenie. Žalobca pripomína, že Komisii v liste z 8. decembra 2005 jasne oznámil, že odôvodnenie, ktoré poskytla, považuje za nedostatočné.

153 Žalobca sa domnieva, že odpoveď poskytnutá Komisiou v jej liste zo 14. decembra 2005 obmedzujúca sa na uvedenie, že Group 4 Falck poskytol dostatok dôkazných listín, je neprijateľná pre inštitúciu podliehajúcu povinnosti transparentnosti.

154 Okrem toho žalobca uvádza, že tým, že Komisia mu neoznámila dokumenty poskytnuté zo strany Group 4 Falck na účely preukázania informácií vyžadovaných súťažnými podkladmi, porušila právo na prístup k dokumentom inštitúcií. Navyše, toto zamietnutie nespočíva na žiadnom legitímnom dôvode. Domnieva sa, že Komisia mu mohla oznámiť anonymizované znenie dokumentov.

155 Komisia tvrdí, že dostatočne odôvodnila svoje rozhodnutia o výbere ponuky a zamietnutí z hľadiska judikatúry týkajúcej sa rozsahu povinnosti odôvodnenia aktov v oblasti verejného obstarávania.

156 Dopĺňa, že vzhľadom na jej dostatočné odôvodnenie nemala povinnosť oznámiť dôkazné listiny poskytnuté zo strany Group 4 Falck v rámci predloženia jeho ponuky.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

157 Na úvod treba uviesť, že žalobca v odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa potvrdil, že týmto žalobným dôvodom sa napriek jeho nadpisu obmedzuje na poukázanie na porušenie povinnosti odôvodnenia.

158 Podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES musí byť prispôsobené povahe dotknutého aktu a musia z neho jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt prijala, tak, aby dotknutým osobám umožnili pochopiť dôvody prijatia opatrenia a príslušnému súdu preskúmať toto opatrenie (rozsudok Súdneho dvora z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 63; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 14. júla 1995, Koyo Seiko/Rada, T-166/94, Zb. s. II-2129, bod 103, a z 8. mája 1996, Adia Interim/Komisia, T-19/95, Zb. s. II-321, bod 32).

159 V rozpore s tým, čo tvrdí žalobca, povinnosť odôvodniť zamietnutie jeho ponuky, ktorá je uložená Komisii, nevyplýva v predmetnej veci zo smernice 92/50. Ako bolo pripomenuté v bodoch 1 až 3 vyššie, rozpočtové pravidlá a podrobné pravidlá sú relevantné ustanovenia uplatniteľné v predmetnej veci a presnejšie článok 100 ods. 2

rozpočtových pravidiel a článok 149 podrobných pravidiel, ktoré upravujú povinnosť odôvodnenia, ktorá je uložená príslušnej inštitúcii v rámci postupu verejného obstarávania.

160 Z týchto ustanovení ako aj z judikatúry vyplýva, že verejný obstarávateľ splní svoju povinnosť odôvodnenia, ak najskôr okamžite informuje vylúčených uchádzačov o dôvodoch odmietnutia ich ponuky a následne uchádzačom, ktorí predložili prípustnú ponuku a ktorí o to výslovne požiadajú, poskytne charakteristiky a výhody týkajúce sa vybranej ponuky, ako aj meno úspešného uchádzača v lehote pätnásť dní od prijatia písomnej žiadosti (rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. septembra 2008, Evropaïki Dynamiki/Komisia, T-465/04, Zb. s. II-154*, uverejnenie abstraktu, bod 47 a tam citovanú judikatúru).

161 Tento postup je v súlade s účelom povinnosti odôvodnenia stanovenej v článku 253 ES.

162 V dôsledku toho na určenie, či v predmetnej veci Komisia dodržala svoju povinnosť odôvodnenia, treba preskúmať rozhodnutia o výbere ponuky a zamietnutí, ako aj listy Komisie z 5., 7. a 14. decembra 2005 zaslané žalobcovi v odpovedi na jeho výslovné žiadosti z 1., 5. a 8. decembra 2005 a smerujúce k získaniu dodatočných informácií o rozhodnutiach o výbere ponuky a zamietnutí.

163 V rozhodnutí o zamietnutí Komisia v súlade s článkom 100 ods. 2 rozpočtových pravidiel vysvetlila dôvody, pre ktoré bola ponuka žalobcu odmietnutá, a to, že táto ponuka nezískala najlepšiu známku pridelenú v závere konečného vyhodnotenia. Žalobcu tiež informovala o možnosti žiadať dodatočné informácie o dôvodoch odmietnutia jeho ponuky, pričom žalobca mohol získať aj charakteristiky a výhody vybranej ponuky, ako aj meno úspešného uchádzača.

164 Pokiaľ ide o listy z 5., 7 a 14. decembra 2005, treba najskôr uviesť, že Komisia odpovedala na písomné žiadosti žalobcu z 1., 5 a 8. decembra 2005 v maximálnej lehote pätnástich kalendárnych dní od prijatia týchto žiadostí tak, ako upravuje článok 149 ods. 3 podrobných pravidiel.

165 List z 5. decembra 2005 znel:

„…

Súťažné podklady predpokladali, že zmluva bude uzavretá na základe hospodársky najvýhodnejšej ponuky podľa metodológie, ktorá je v nich podrobne uvedená.

Úspešný uchádzač verejného obstarávania… je spoločnosť:

[Group 4 Falck]

…

Porovnanie vyhodnotenia Vašej ponuky vo vzťahu k ponuke úspešného uchádzača je podrobne opísané v tabuľke:

	Group 4 Falck	[Brink's]
Kvalitatívne vyhodnotenie	30/30	30/30
Finančné vyhodnotenie	70/70	68,67/70
Konečné vyhodnotenie	100/100	98,67/100
PORADIE	1	2

…“

166 List zo 14. decembra 2005, ktorý obsahoval viaceré informácie ako odpoveď na spresnenia vyžiadané žalobcom, najmä uvádzal:

„…

Ako doplnenie nášho predchádzajúceho listu Vám posielame dodatočné informácie týkajúce sa kvalitatívneho vyhodnotenia ponúk:

Kvalitatívne vyhodnotenie	Group 4 Falck	[Brink's]
Kritérium 26: Organizácia zavedená na zabezpečenie plnení podľa zmluvy	10/10	10/10
Kritérium 27: Zavedená organizácia — lehota na zabezpečenie dostatočného počtu zamestnancov počas rôznych manifestácií alebo nepredvídaných udalostí alebo akúkoľvek zmenu v mechanizme strážení	10/10	10/10
Kritérium 28: Základné vzdelávanie strážnika a/alebo dobrovoľného hasiča	10/10	10/10
CELKOM	30/30	30/30

Pokiaľ ide o kritériá 26 a 27, popisy poskytnuté zo strany spoločností Brink's a Group 4 Falck boli vyhodnotené ako úplné a veľmi uspokojujúce. Zaslúžia si preto maximálny počet bodov na základe metodológie podrobne opísanej v súťažných podkladoch.

Pokiaľ ide o kritérium 28, Group 4 Falck poskytol dostatok preukazujúcich dokumentov umožňujúcich odôvodniť 10 bodov získaných za toto kritérium.

Z dôvodu dôvernosti ponuky Vášho konkurenta nemáme právo oznámiť Vám podrobnejší obsah.

…“

167 Treba konštatovať, že spresnením v týchto listoch mena úspešného uchádzača ako aj charakteristík a výhod týkajúcich sa vybranej ponuky vo vzťahu k ponuke žalobcu z hľadiska kritérií výberu určených v súťažných podkladoch, Komisia dostatočne právne odôvodnila odmietnutie ponuky žalobcu.

168 Po prvé, poskytnuté tabuľky umožnili žalobcovi porovnať priamo pre každé kritérium body, ktoré mu boli pridelené s bodmi získanými úspešným uchádzačom, keďže Komisia sa neobmedzila na oznámenie žalobcovi celkového počtu bodov, ktorý získali obe dotknuté ponuky. Konkrétne, prvá tabuľka žalobcovi umožnila okamžite identifikovať presné dôvody, pre ktoré jeho ponuka nebola vybraná, a to získanie nižšej známky ako Group 4 Falck, pokiaľ ide o finančné vyhodnotenie (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 26. februára 2002, Esedra/Komisia, T-169/00, Zb. s. II-609, body 191 až 193; z 25. februára 2003, Strabag Benelux/Rada, T-183/00, Zb. s. II-135, bod 57, a z 25. februára 2003, Renco/Rada, T-4/01, Zb. s. II-171, bod 95).

169 Po druhé, z listu zo 14. decembra 2005 tiež vyplýva, že ponuka žalobcu nebola zaradená pre žiadne z troch kritérií kvality uvedených v súťažných podkladoch na lepšie miesto ako vybraná ponuka. Okrem toho všeobecné komentáre uvedené v tomto liste ako dodatok k známkam spresňovali dôvody, ktoré Komisiu viedli z prideleniu maximálneho počtu bodov dvom dotknutým ponukám.

170 Žalobca nakoniec nemôže platne tvrdiť, že nebol Komisiou informovaný o metóde vyhodnotenia prijatej pre každé kritérium a o jej uplatnení v praxi.

171 Adresát súťažných podkladov verejného obstarávania Brink's bol totiž presne informovaný o metóde vyhodnotenia prijatej Komisiou pred výberom ponuky

vedľajšieho účastníka konania. List Komisie zo 14. decembra 2005 následne žalobcovi poskytol spresnenia týkajúce sa uplatnenia uvedenej metódy.

172 Pokiaľ ide o kritériá uvedené v bodoch 26 a 27 súťažných podkladov, tieto opisujú použitú metódu vyhodnotenia najmä ustanovením, že plnohodnotný opis zavedenej organizácie na účely na jednej strane optimálneho zabezpečenia plnení na rôznych miestach a na druhej strane minimalizovania lehôt na zabezpečenie dostatočného počtu zamestnancov počas rôznych manifestácií alebo nepredvídaných udalostí alebo akúkoľvek zmenu v počte strážnikov vedie k získaniu maximálnej známky 10 bodov pre každé z týchto dvoch kritérií. V liste zo 14. decembra 2005 Komisia vysvetlila postup, ktorým vykonala túto metódu a oznámila žalobcovi, že opisy poskytnuté spoločnosťami Brink's a Group 4 Falck na základe týchto dvoch kritérií boli vyhodnotené ako veľmi uspokojivé a že im bol pridelený maximálny počet bodov podľa metodológie podrobnej opísanej v súťažných podkladoch.

173 Pokiaľ ide o kritérium uvedené v bode 28 súťažných podkladov, toto spresňuje prijatú metódu vyhodnotenia uvádzajúc, že ponuka, ktorá má najvyššie percento zamestnancov, ktorí absolvovali základné vzdelávanie strážnika alebo dobrovoľného hasiča, získa maximálny počet bodov, pričom ostatným ponukám sa pridelí nižšia známka v závislosti od ich odchýlky od najvyššieho percentuálneho podielu. Priznanie maximálnej známky ponuke žalobcu a úspešného uchádzača oznámené žalobcovi listom zo 14. decembra 2005 preto znamená, že tieto dva podniky uviedli rovnaký podiel. V dôsledku toho uplatnenie metódy upravenej súťažnými podkladmi si nevyžadovalo z hľadiska povinnosti odôvodnenia osobitné vysvetľovanie zo strany Komisie nad rámec spresnení oznámených žalobcovi v odpovedi na jeho žiadosť o objasnenie týkajúce sa preukazujúcich dokumentov poskytnutých vedľajším účastníkom konania.

174 Pokiaľ ide o finančné vyhodnotenie ponúk, bod 29 súťažných podkladov spresňoval, že ponuke s najnižšou cenou sa prizná maximálny počet bodov, pričom ostatné ponuky

získajú proporcionálnu obrátenú známku. Známky priznané ponuke žalobcu a ponuke úspešného uchádzača tak spočívajú na matematickom výpočte, ktorého uplatnenie nevyžaduje dodatočné vysvetlenie zo strany Komisie.

175 Vzhľadom na tieto informácie treba dospieť k záveru, že Komisia si splnila svoju povinnosť odôvodnenia tak, ako je vykladaná judikatúrou.

176 Rovnako treba uviesť, že Komisia nemala povinnosť oznámiť žalobcovi z titulu odôvodnenia rozhodnutí o výbere ponuky a zamietnutí dokumenty poskytnuté zo strany Group 4 Falck. Článok 100 ods. 2 rozpočtových pravidiel totiž iba stanovuje, že verejný obstarávateľ oznámi na základe písomnej žiadosti charakteristiky a výhody úspešnej ponuky a meno účastníka verejnej súťaže, s ktorým sa zmluva uzatvorila.

177 Predmetný žalobný dôvod musí byť preto zamietnutý, keďže Komisia neporušila povinnosť odôvodnenia.

f) O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení pravidiel obstarávania, porušení súťažných podkladov, pokiaľ ide o vyhodnotenie kvalitatívneho kritéria týkajúceho sa základného vzdelávania zamestnancov ako strážnika a/alebo dobrovoľného hasiča a zjavne nesprávnom posúdení

Tvrdenia účastníkov konania

178 Žalobca tvrdí, že Group 4 Falk v čase predloženia svojej ponuky ani v deň predloženia žaloby nemal k dispozícii bezpečnostných zamestnancov nevyhnutných na výkon spornej zákazky. Uvádza, že vedľajší účastník konania preto nemohol predložiť

preukazujúce dokumenty vyžadované bodom 28 súťažných podkladov, a to kópie osvedčení o školení zamestnancov na účely preukázania, že 100 % dotknutých bezpečnostných zamestnancov bolo vyškolených na výkon povolania strážnika a/alebo dobrovoľného hasiča, ako to uviedol vo svojej ponuke. Podľa žalobcu uvedenie nepreukázaného percentuálneho podielu spôsobuje nezákonnosť ponuky a rozhodnutia o výbere ponuky. Z tohto titulu mala byť ponuka Group 4 Falck odmietnutá.

179 Žalobca sa domnieva, že percentuálny podiel uvedený vedľajším účastníkom konania v jeho ponuke mal byť prinajmenšom znížený vo výške vzťahu medzi počtom osvedčení predložených Group 4 Falck a osvedčení predložených žalobcom, teda približne 45 % namiesto 100 %.

180 Žalobca trvá na skutočnosti, že kritérium uvedené v bode 28 súťažných podkladov je kritériom výberu ponuky a nie zmluvným záväzkom a že uvedený percentuálny podiel mal byť overený a overiteľný v deň predloženia ponuky.

181 Žalobca tiež vo svojej replike a vo svojich pripomienkach k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania spochybňuje dôkaznú hodnotu listu SNCH z 11. októbra 2005. Tento dokument podľa neho nemôže preukázať, že 100 % bezpečnostných zamestnancov Group 4 Falck absolvovalo vyžadované vzdelávanie, pretože predstavuje iba osvedčenie systému riadenia kvality v súlade s normou ISO 9001:2000 (ďalej len „ISO 9001“) založené na prieskume a teda podliehajúce nebezpečenstvu porovnávania so štatistickou vzorkou.

182 Žalobca navyše spochybňuje dôkaznú hodnotu tohto dokumentu z dôvodu, že neobsahuje adresáta a nezmieňuje sa o presnom cieli, pre ktorý bol vydaný. Rovnako sa domnieva, že osoba, ktorá tento dokument podpísala, nebola oprávnená využiť SNCH, ktorého nie je ani konateľom ani správcom. Tvrdí, že zo strany Group 4 Falck boli vyvíjané tlaky na audítorov SNCH s cieľom dosiahnuť napísanie listu z 11. októbra 2005.

183 Žalobca k svojim pripomienkam k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania pripojil viaceré listiny, medzi ktorými sa nachádza elektronická správa z 18. decembra 2006 audítora SNCH, ktorý podpísal list z 11. októbra 2005. Žalobca tiež pripojil k svojim pripomienkam päť potvrdení od zamestnancov potvrdzujúcich, že zástupcovia SNCH na stretnutí, ktoré sa uskutočnilo v priestoroch Brink's 6. decembra 2006, tvrdili, že napísali list z 11. októbra 2005 z dôvodu naliehania Group 4 Falck. Žalobca tiež navrhol Súdu prvého stupňa pristúpiť k výsluchu viacerých z jeho zamestnancov, ktorí sa zúčastnili tohto stretnutia, ako aj k výsluchu zamestnancov SNCH.

184 Komisia sa domnieva, že známkovanie sa nevykonáva na základe počtu poskytnutých osvedčení, ale výlučne z hľadiska uvedeného percentuálneho podielu, najmä vzhľadom na to, že obstarávateľ nemôže určiť *a priori* počet zamestnancov nevyhnutných na výkon zákazky.

185 Podľa Komisie 78 osvedčení predložených Group 4 Falck preukazuje, že 100 % zamestnancov, ktorých tento uchádzač zamýšľal prideliť na výkon zákazky, malo v čase hodnotenia ponuky absolvované požadované školenie. Potvrdenie SNCH potvrdzovalo, že 100 % zamestnancov Group 4 Falck malo mať absolvované školenie strážnika a/alebo dobrovoľného hasiča v čase výkonu zmluvy, pretože potvrdzovalo, že vzdelávanie sa poskytuje každému novému zamestnancovi.

186 Komisia uvádza, že výklad kritéria týkajúceho sa vzdelávania zamestnancov predkladaný Brink's by viedol k tomu, že sa od uchádzačov bude vyžadovať, aby už mali k dispozícii v rámci personálu všetkých zamestnancov, ktorí budú vykonávať zákazku. Z toho by vyplývala nerovnosť zaobchádzania s uchádzačmi, ktorá by nevyhnutne viedla k uzavretiu spornej zmluvy s predchádzajúcim úspešným uchádzačom.

187 Vedľajší účastník konania uvádza, že poskytnutím 78 osvedčení o vzdelávaní predložil toľko osvedčení koľko je zamestnancov uvedených v bode 22 súťažných podkladov. Pokiaľ ide o iných zamestnancov, ktorí by mohli byť pridelení na výkon zmluvy a nie sú

uvedení v bode 22 súťažných podkladov, Group 4 Falck predložil potvrdenie SNCH, ktoré celkovo preukazuje ich výcvik v oblasti prvej pomoci a boja s požiarmi.

188 Podľa vedľajšieho účastníka konania potvrdenie SNCH, ktoré predložil, umožňuje preukázať, že operatívny personál vždy absolvuje úvodné vzdelávanie v oblastiach prvej pomoci a boja s požiarmi v súlade s normami ISO 9001, ktorých dodržanie je potvrdené prvým osvedčením, vydaným SNCH v nadväznosti na viaceré audítorské konania vedené v rámci Group 4 Falck.

189 Vedľajší účastník konania spochybnil prípustnosť nových dôkazov predložených žalobcom v jeho pripomienkach k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania na základe článku 48 rokovacieho poriadku. Subsidiárne na pojednávaní predložil nové dôkazy ako odpoveď na dôkazy predložené žalobcom.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

— O prípustnosti návrhu nových dôkazov predložených žalobcom a vedľajším účastníkom konania

190 Podľa článku 48 ods. 1 rokovacieho poriadku účastníci konania môžu tak v replike, ako aj v duplike navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov na podporu svojich tvrdení pod podmienkou, že odôvodnia svoje omeškanie s takýmto návrhom. Podľa judikatúry sa však na dôkaz opaku a doplnenie návrhov na vykonanie dôkazov v nadväznosti na dôkaz opaku druhého účastníka konania predložený v jeho vyjadrení k žalobe nevzťahuje pravidlo o preklúzii uvedené v článku 48 ods. 1 rokovacieho poriadku. Toto ustanovenie sa totiž týka len návrhov na vykonanie nových dôkazov a je potrebné ho chápať vo vzťahu k článku 66 ods. 2 tohto poriadku, ktorý výslovne stanovuje, že právo na vykonanie dôkazu opaku a právo navrhnúť doplnenie vykonaného dokazovania ním nie sú dotknuté (rozsudok Súdneho dvora zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/

Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, body 71 a 72, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. septembra 2007, Komisia/Trends, T-448/04, neuverejnený v Zbierke, bod 52).

191 V predmetnej veci predloženie žalobcom elektronickej správy SNCH z 18. decembra 2006, elektronickej správy právneho riaditeľa Brink's z toho istého dňa, svedeckých potvrdení jeho zamestnancov, ktorí sa zúčastnili stretnutia zo 6. decembra 2006, ako aj dokumentov K1 až K4, týkajúcich sa normy ISO 9001 a SNCH, predstavuje kontradiktórne predloženie dôkazu s cieľom odpovedať na dôkazy predložené vo vyjadrení vedľajšieho účastníka konania na účely preukázania dôkaznej sily dokumentu z 11. októbra 2005 vydaného SNCH, a to štatútov SNCH a Národnej spoločnosti technickej kontroly, veľkovojvodskej vyhlášky z 28. decembra 2001, ktorou sa určuje systém akreditácie osvedčujúcich a inšpekčných organizácií ako aj skúšobných laboratórií a zriaďuje Luxemburský úrad pre akreditáciu a dozor, akreditačný výbor a národný zoznam audítorov kvality a technických audítorov (Zb. A 2002, s. 94) a osvedčenia Group 4 Falck ISO 9001 zo 14. februára 2005. Nevzťahuje sa naň preto pravidlo preklúzie upravené v článku 48 ods. 1 rokovacieho poriadku a musí byť vyhlásené za prípustné.

192 Dôkazy predložené vedľajším účastníkom konania na pojednávaní spočívajú v korešpondencii medzi vedľajším účastníkom konania a SNCH vo veci dôkaznej hodnoty listu z 11. októbra 2005 a tvrdení žalobcu, podľa ktorých bol tento dokument vydaný v nadväznosti na tlak, ktorý vyvíjal Group 4 Falck na audítorov SNCH. Predstavujú tiež kontradiktórne predloženie dôkazov, ktoré má odpovedať na pripomienky a listiny predložené žalobcom v jeho pripomienkach k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania. Musia byť preto vyhlásené za prípustné.

— O veci samej

193 Je potrebné najprv pripomenúť, že Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o skutočnosti, ktoré treba zohľadniť na účely prijatia rozhodnutia o uzavretí zmluvy vo verejnom obstarávaní a že súdne preskúmanie Súdu prvého stupňa je obmedzené na overenie toho, či boli dodržané predpisy upravujúce procesný postup

a odôvodnenie, ako aj na správnosť zistenia skutkového stavu, neexistenciu zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 23. novembra 1978, Agence européenne d'intérims/Komisia, 56/77, Zb. s. 2215, bod 20; rozsudky Súdu prvého stupňa z 24. februára 2000, ADT Projekt/Komisia, T-145/98, Zb. s. II-387, bod 147, a zo 6. júla 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium/Komisia, T-148/04, Zb. s. II-2627, bod 47).

194 Účastníci konania vykladajú kritérium uvedené v bode 28 súťažných podkladov rôzne. Treba teda pripomenúť obsah bodu 28 ešte pred spresnením zmyslu tohto kritéria a nakoniec preskúmať dôkaznú hodnotu listu SNCH z 11. októbra 2005.

195 Bod 28 súťažných podkladov znel:

„Základné školenie strážnika a/alebo dobrovoľného hasiča

Osobitné podmienky výkonu služby stanovujú, že minimálne 10 % bezpečnostných zamestnancov musí mať absolvované základné školenie strážnika a/alebo dobrovoľného hasiča.

— Uveďte tu percentuálny podiel zamestnancov, ktorí toto školenie absolvovali: … %

— Zašlite dokumenty, ktoré verejnému obstarávateľovi umožnia overiť uvedený percentuálny podiel (kópiu osvedčení).

Ponuke, ktorá predstavuje maximálny percentuálny podiel, sa prizná maximálny počet bodov. Ostatným ponukám sa prizná obrátená proporčná známka."

196 Žalobca a vedľajší účastník konania uviedli, že 100 % ich bezpečnostných zamestnancov prešlo takýmto školením a získali každý po 10 bodov. Žalobca predložil 173 osvedčení o školení na podporu tohto percentuálneho podielu, zatiaľ čo vedľajší účastník konania poskytol 78 preukazov o školení zamestnancov, ktorých zamýšľal prideliť na výkon spornej zmluvy a ktorých životopisy boli zaslané na základe bodu 22 súťažných podkladov, ako aj list SNCH z 11. októbra 2005 potvrdzujúci, že v rámci osvedčovania ISO 9001 spoločnosti Group 4 Falck sa úvodné školenie v oblasti prvej pomoci a boja s požiarmi poskytuje každému zamestnancovi, že plány vzdelávania a zachovania úrovne vzdelania sú dostupné a že z auditov uskutočnených v roku 2004 a 2005 vyplýva, že zavedené postupy sa účinne uplatňujú.

197 Podľa žalobcu iba uchádzači schopní preukázať, ako to urobil on sám, že disponujú ku dňu ponuky všetkými bezpečnostnými zamestnancami potrebnými na výkon zmluvy a že všetci títo zamestnanci absolvovali školenie strážnika a/alebo dobrovoľného hasiča, mohli uviesť percentuálny podiel 100 %.

198 Tento výklad nemôže byť prijatý. Viedol by totiž, ako zdôrazňuje Komisia, k porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania medzi uchádzačmi, pretože by zvýhodnil súčasného úspešného uchádzača, ktorý jediný disponuje všetkými zamestnancami. Z judikatúry vyplýva, že vyžadovať od uchádzača, aby už v čase predloženia ponuky disponoval požadovaným počtom pracovníkov, by viedlo k privilegovaniu uchádzača, ktorý je aktuálne zmluvnou stranou (rozsudok TQ3 Travel Solutions Belgium/Komisia, už citovaný v bode 193 vyššie, bod 90). Navyše je nemožné pre verejného obstarávateľa vopred určiť počet nevyhnutných zamestnancov, ktorý sa môže meniť u jedného či druhého uchádzača v závislosti od spôsobu organizácie práce, ktorý prijal.

199 Percentuálny podiel uvedený v bode 28 súťažných podkladov musí byť teda chápaný ako týkajúci sa bezpečnostných zamestnancov, ktorí budú prijatí na výkon zmluvy. Keďže tento percentuálny podiel musí byť preukázaný v štádiu predloženia ponuky, je legitímne prijať dokumenty preukazujúce na jednej strane, že uvedený percentuálny podiel zodpovedá percentuálnemu podielu zamestnancov majúcich požadované vzdelanie medzi zamestnancami, ktorých už uchádzač musel identifikovať podľa bodu 22 súťažných podkladov a na druhej strane, že politika vzdelávania bola zavedená na zabezpečenie, aby každý nový prijatý zamestnanec disponoval požadovaným vzdelaním.

200 Pokiaľ ide o preukaznú hodnotu listu SNCH z 11. októbra 2005, treba uviesť, že žalobca k svojim pripomienkam k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania pripojil elektronickú správu z 18. decembra 2006 od audítora SNCH, ktorý podpísal list z 11. októbra 2005. Autor tejto správy v nej spresňuje, že list z 11. októbra 2005 sa nesmie považovať ani za osvedčenie ani za potvrdenie a že nepreukazuje, že 100 % dotknutých zamestnancov absolvovalo školenie strážnika a/alebo dobrovoľného hasiča. Význam listu z 11. októbra 2005 sa v dôsledku toho podľa jeho autora obmedzuje na pripomenutie, že existencia politiky vzdelávania a jej účinné vykonanie boli preskúmané a osvedčené podľa normy ISO 9001.

201 Treba konštatovať, že list SNCH z 11. októbra 2005 nebol vykladaný Komisiou v rámci vyhodnotenia ponuky úspešného uchádzača tak, že znamená, že 100 % zamestnancov Group 4 Falck absolvovalo ku dňu predloženia ponuky vyžadované vzdelávanie. Slúžil iba na preukázanie, že politika vzdelávania existovala a bola skutočne uplatňovaná. V spojení so 78 osvedčeniami o školení potvrdzujúcimi, že všetci zamestnanci, ktorých Group 4 Falck zamýšľal prideliť na výkon spornej zmluvy, absolvovali takéto školenie, tento dôkaz mohol byť správne považovaný za spôsobilý preukázať, že 100 % bezpečnostných zamestnancov Group 4 Falck bude disponovať požadovaným vzdelaním počas výkonu zmluvy.

202 Pokiaľ ide o neuvedenie adresáta a predmetu listu z 11. októbra 2005, treba uviesť, že súťažné podklady vyžadovali, aby percentuálny podiel uvedený uchádzačmi bol

preukázaný preukazujúcimi dokumentmi a odkazovali na kópie osvedčení bez toho, aby ukladali akékoľvek formálne požiadavky. Tieto tvrdenia musia byť preto odmietnuté.

203 Pokiaľ ide o postavenie osoby, ktorá list podpísala, treba konštatovať, že Komisia sa nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že audítor SNCH bol oprávnený vydať tento druh osvedčenia. Mandatár SNCH v liste z 27. februára 2007, ktorý predložil vedľajší účastník konania na pojednávaní, okrem toho potvrdil, že dotknutý audítor bol oprávnený podpísať tento druh dokumentu podľa splnomocnenia na podpis, ktoré bolo priznané expertom SNCH.

204 Tvrdenie žalobcu týkajúce sa tlakov vykonávaných zo strany Group 4 Falck musí byť tiež odmietnuté, pretože vydanie listu potvrdzujúceho, že certifikácia ISO 9001, ktorej predmetom je Group 4 Falck, zahŕňa existenciu politiky vzdelávania, ako to upravuje táto norma, je súčasťou bežných služieb, ktoré certifikačná organizácia ponúka ktorejkoľvek spoločnosti certifikovanej touto organizáciou na základe obyčajnej žiadosti, ako to potvrdil mandatár SNCH v už citovanom liste z 27. februára 2007.

205 V tejto súvislosti sa zdá, že Súd prvého stupňa sa mohol užitočne vyjadriť k tejto výhrade na základe tvrdení uvedených v priebehu tak písomnej, ako aj ústnej časti konania a z hľadiska predložených dokumentov. Za týchto podmienok treba zamietnuť žiadosť o výsluch svedkov predloženú žalobcom.

206 Z vyššie uvedeného vyplýva, že predmetný žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

g) O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady transparentnosti a práva na prístup k dokumentom inštitúcií

207 Predmetný žalobný dôvod sa skladá z dvoch častí založených na jednej strane na porušení práva na prístup k dokumentom inštitúcií a na druhej strane na existencii konfliktu medzi záujmami, pokiaľ ide o jedného z členov hodnotiacej komisie.

O prvej časti založenej na porušení práva na prístup k dokumentom inštitúcií

— Tvrdenia účastníkov konania

208 Žalobca sa domnieva, že zamietnutím oznámenia presného zloženia hodnotiacej komisie Komisia zbavila podstaty právo občanov na prístup k aktom inštitúcií. Dopĺňa, že toto zamietnutie nemôže byť odôvodnené dôvodom založeným na ochrane súkromia a bezúhonnosti osôb.

209 Poukazujúc na článok 4 nariadenia č. 1049/2001 sa Komisia domnieva, že vyžiadané informácie nemôžu byť zverejnené. Tvrdí, že oznámenie zloženia hodnotiacej komisie by zasiahlo ochranu súkromia a bezúhonnosti jednotlivcov.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

210 Ako bolo uvedené v bodoch 72 až 75 vyššie, list Komisie zo 14. decembra 2005 dotknutý týmto žalobným dôvodom, hoci predstavuje odpoveď na pôvodnú žiadosť, treba považovať za akt napadnuteľný žalobou o neplatnosť vzhľadom na formálnu vadu vyplývajúcu z nedostatku informácie týkajúcej sa práva predložiť potvrdzujúcu žiadosť.

211 Treba preto určiť, či Komisia mohla založiť svoju odpoveď na výnimke uvedenej v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001, ktorá sa týka ochrany súkromia a bezúhonnosti jednotlivca.

212 V súlade s ustálenou judikatúrou výnimky zo zásady práva na prístup k dokumentom inštitúcií musia byť vykladané prísne (rozsudok Súdneho dvora z 11. januára 2000, Holandsko a van der Wal/Komisia, C-174/98 P a C-189/98 P, Zb. s. I-1, bod 27; rozsudky Súdu prvého stupňa zo 7. februára 2002, Kuijer/Rada, T-211/00, Zb. s. II-485, bod 55, a Franchet a Byk/Komisia, už citovaný v bode 70 vyššie, bod 84).

213 Podľa ustálenej judikatúry musí mať preskúmanie požadované na vybavenie žiadosti o prístup k dokumentom konkrétnu povahu. Samotná okolnosť, že dokument sa týka záujmu chráneného výnimkou, totiž nepostačuje na odôvodnenie jej uplatnenia (rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. apríla 2005, Verein für Konsumenteninformation/Komisia, T-2/03, Zb. s. II-1121, bod 69; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. apríla 2005, Sison/Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, Zb. s. II-1429, bod 75). Takéto uplatnenie môže byť v zásade odôvodnené iba za predpokladu, že inštitúcia predtým posúdi, či prístup k dokumentu konkrétne a skutočne ohrozil chránený záujem. Okrem toho nebezpečenstvo ohrozenia chráneného záujmu musí byť na to, aby sa naň mohlo poukazovať, primerane pravdepodobné a nie čisto hypotetické (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 1. júla 2008, Švédsko a Turco/Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, Zb. s. I-4723, bod 43).

214 Na určenie, či sa uplatňuje výnimka upravená v článku 4 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 1049/2001 treba preto preskúmať, či prístup žalobcu k zloženiu (meno, platová trieda, odpracované roky a pridelenie členov) hodnotiacej komisie môže konkrétne a skutočne zasiahnuť do ochrany súkromia a bezúhonnosti členov tejto komisie.

215 Treba konštatovať, že členovia hodnotiacej komisie boli vymenovaní v postavení zástupcov dotknutých služieb a nie súkromných záujmov. Za týchto okolností zverejnenie zloženia hodnotiacej komisie neohrozuje súkromie dotknutých osôb.

216 V každom prípade zverejnenie tohto zloženia nemôže konkrétne a skutočne zasiahnuť do ochrany súkromia a bezúhonnosti dotknutých osôb. Samotná príslušnosť k tejto komisii z titulu subjektu, ktorý dotknuté osoby zastupujú, nepredstavuje takýto zásah a ochrana súkromia a bezúhonnosti dotknutých osôb nie je narušená.

217 Nepreukázalo sa preto, že oznámenie zloženia hodnotiacej komisie by bolo spôsobilé zasiahnuť súkromie a bezúhonnosť dotknutých osôb v zmysle článku 4 nariadenia č. 1049/2001.

218 Je preto opodstatnené zrušiť rozhodnutie Komisie zo 14. decembra 2005, ktorým zamieta oznámiť žalobcovi zloženie hodnotiacej komisie.

O druhej časti založenej na existencii konfliktu záujmov týkajúceho sa jedného z členov hodnotiacej komisie

— Tvrdenia účastníkov konania

219 Žalobca tvrdí, že jeden člen hodnotiacej komisie má príbuzenský vzťah so zamestnancom Group 4 Falck a že preto existuje konflikt záujmov, pokiaľ ide o tohto člena hodnotiacej komisie.

220 Komisia spresňuje, že hodnotiaca komisia bola zložená v súlade s ustanoveniami článku 146 podrobných pravidiel a že jej členovia podpísali vyhlásenie o neexistencii konfliktu záujmov a v odpovedi na otázku, ktorá im bola položená v nadväznosti na tvrdenie žalobcu, potvrdili, že nemajú žiadny príbuzenský vzťah s osobou vykonávajúcou pracovnú činnosť v rámci Group 4 Falck.

221 Dopĺňa, že žalobca nepredkladá dôkaz, že nestranný výkon úloh tohto člena hodnotiacej komisie bol porušený hospodárskymi záujmami alebo akýmkoľvek iným záujmom zdieľaným s uchádzačom.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

222 Žalobca uvádza, že „zamietavý postoj Komisie iba posilňuje [jeho] obavy…, pokiaľ ide o rovnosť zaobchádzania s jeho ponukou a jej preskúmanie v súlade s kritériami a požiadavkami súťažných podkladov" a že „tieto pochybnosti boli naposledy posilnené náhodnou vedomosťou o citlivej informácii, pretože sa zistilo, že jeden z členov týchto

komisií má príbuzenský vzťah s osobou vykonávajúcou svoju profesijnú činnosť v rámci spoločnosti, ktorá je úspešným uchádzačom“.

223 Žalobca, ktorý používa jednoduché skutkové tvrdenia formulované na čisto pochybujúcom základe, neprináša nijaký dôkaz spôsobilý spochybniť nestrannosť členov hodnotiacej komisie. Túto výhradu preto treba zamietnuť.

224 Pokiaľ ide o návrh na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania týkajúci sa oznámenia zloženia hodnotiacej komisie, treba uviesť, že aj za predpokladu, že požadované opatrenie bolo vyhlásené, toto zloženie môže byť oznámené iba Súdu prvého stupňa a nie žalobcovi, a to podľa ustanovení článku 67 ods. 3 tretieho pododseku rokovacieho poriadku, podľa ktorého „ak bol dokument, ku ktorému bol prístup odmietnutý inštitúciou Spoločenstva, predložený Súdu prvého stupňa v konaní o zákonnosti tohto odmietnutia, ostatní účastníci konania s týmto dokumentom nebudú oboznámení“. Požadované opatrenie preto nemôže žalobcovi pomôcť preukázať, že jeho tvrdenie týkajúce sa existencie konfliktu záujmov týkajúceho sa jedného z členov hodnotiacej komisie je dôvodné. Navyše Súdu prvého stupňa nemôže pomôcť v objasnení, keďže tento súd nemôže preskúmať údajnú existenciu konfliktu záujmov na základe listu členov hodnotiacej komisie vzhľadom na nepresnosti v tomto tvrdení.

225 Za týchto podmienok treba konštatovať, že žalobca nepreukázal, čím by požadované opatrenie prispelo k objasneniu veci, priebehu konania alebo vyriešeniu sporu, ako to vyžaduje článok 64 ods. 1 rokovacieho poriadku. Návrh žalobcu na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania musí byť preto zamietnutý.

226 Z vyššie uvedeného vyplýva, že list Komisie zo 14. decembra 2005 musí byť zrušený v rozsahu, v akom ním bolo zamietnuté oznámiť zloženie hodnotiacej komisie

verejného obstarávania a že návrhy smerujúce k zrušeniu rozhodnutia o výbere ponuky musia byť zamietnuté.

227 Čo sa týka návrhu na zrušenie rozhodnutia o zamietnutí, tento návrh treba v dôsledku zamietnutia návrhu na zrušenie rozhodnutia o výbere ponuky, ktoré je s ním úzko spojené, zamietnuť (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdu prvého stupňa z 18. apríla 2007, Deloitte Business Advisory/Komisia, T-195/05, Zb. s. II-871, bod 113, a z 12. novembra 2008, Evropaïki Dynamiki/Komisia, T-406/06, neuverejnený v Zbierke, bod 120).

228 Z toho vyplýva, že žaloba o neplatnosť musí byť zamietnutá okrem časti týkajúcej sa návrhu na zrušenie listu Komisie zo 14. decembra 2005 v rozsahu, v akom ním bolo zamietnuté oznámiť zloženie hodnotiacej komisie verejného obstarávania.

D — *O žalobe o náhradu škody*

1. *O prípustnosti*

a) Tvrdenia účastníkov konania

229 Komisia sa domnieva, že žaloba o zodpovednosť podaná žalobcom je neprípustná, keďže žaloba o neplatnosť nie je dôvodná. Podľa nej žaloba o náhradu škody založená na nezákonnosti zadania verejnej zákazky nevyhnutne predpokladá zistenie nezákonnosti rozhodnutia o výbere ponuky.

230 Žalobca tvrdí, že žaloba o zodpovednosť je prípustná nezávisle na dôvodnosti žaloby o neplatnosť. Domnieva sa totiž, že výhrady ako odchýlka v časovom harmonograme alebo zamietnutie prístupu k niektorým dokumentom umožňujú autonómne spôsobiť vznik zodpovednosti Komisie.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

231 Podľa ustálenej judikatúry je žaloba o náhradu škody založená na článku 288 druhom odseku ES autonómnym právnym prostriedkom, ktorý má v rámci systému právnych prostriedkov osobitnú funkciu a podlieha podmienkam výkonu stanoveným vzhľadom na jeho osobitný účel (rozsudky Súdneho dvora z 2. decembra 1971, Zuckerfabrik Schöppenstedt/Rada, 5/71, Zb. s. 975, bod 3; z 26. februára 1986, Krohn/Komisia, 175/84, Zb. s. 753, bod 26, a zo 17. mája 1990, Sonito a i./Komisia, C-87/89, Zb. s. I-1981, bod 14). Od žaloby o neplatnosť sa líši v tom, že nesmeruje k zrušeniu určitého opatrenia, ale k náhrade ujmy spôsobenej inštitúciou (rozsudky Zuckerfabrik Schöppenstedt/Rada, už citovaný, bod 3; Krohn/Komisia, už citovaný, bod 32, a Sonito a i./Komisia, už citovaný, bod 14). Zásada autonómie žaloby o náhradu škody má svoje opodstatnenie v tom, že táto žaloba sa od žaloby o neplatnosť odlišuje svojím účelom (rozsudky Súdu prvého stupňa z 24. októbra 2000, Fresh Marine/Komisia, T-178/98, Zb. s. II-3331, bod 45, a z 21. júna 2006, Danzer/Rada, T-47/02, Zb. s. II-1779, bod 27).

232 Žalobu môže podať každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa domnieva, že jej bola spôsobená škoda z dôvodu konania Spoločenstva. Právo domáhať sa náhrady škody na súde sa premlčuje v lehote piatich rokov od vzniku škody.

233 Vzhľadom na vyššie uvedené zamietnutie žaloby o neplatnosť rozhodnutí o výbere ponuky a zamietnutí samo osebe nespôsobuje neprípustnosť žaloby o náhradu škody

(pozri v tomto zmysle a analogicky uznesenie Súdneho dvora z 21. júna 1993, Van Parijs a i./Rada a Komisia, C-257/93, Zb. s. I-3335, bod 14; rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. decembra 1994, Unifruit Hellas/Komisia, T-489/93, Zb. s. II-1201, bod 31). Žalobu o náhradu škody preto treba vyhlásiť za prípustnú.

2. *O veci samej*

a) Tvrdenia účastníkov konania

234 Podľa žalobcu nezákonné správanie Komisie spôsobilé založiť mimozmluvnú zodpovednosť vyplýva z nevyhnutného zrušenia rozhodnutí Komisie dotknutých žalobou o neplatnosť. Tvrdí, že Komisia sa prekročením svojej právomoci voľnej úvahy dopustila vážneho a zjavného pochybenia a porušenia niektorých pravidiel práva Spoločenstva, ako aj pravidiel, ktoré si sama stanovila v príprave svojich súťažných podkladov.

235 Žalobca tvrdí, že spôsobená škoda spočíva v podstatnej obchodnej škode spojenej so stratou významného trhu bez ohľadu na iné škody, ako prípadná povinnosť pristúpiť k náročnému a nákladnému hromadnému prepúšťaniu zamestnancov. Príčinný vzťah je podľa neho zjavný.

236 Žalobca v žalobe žiadal náhradu škody v provizórnej výške milión eur. Túto sumu v replike zvýšil na 3 191 702,58 eura. Táto suma zahŕňa čistú maržu časti činností za päť rokov, teda 3 084 702,58 eura, a časť vzniknutých nákladov na vzdelávanie pre 106 zostávajúcich zamestnancov určených na zabezpečenie ich preloženia, teda 107 000 eur, pri ktorých si žalobca vyhradzuje právo úpravy tejto sumy v závislosti od skutočne vzniknutých nákladov. Spresňuje, že z titulu svojej škody neuvádza stratu príležitosti opätovne získať trh, ale vznik určitej škody. Tvrdí totiž, že bez nezákonného správania Komisie by získala tento trh. Príčinný vzťah je teda určený.

237 Pokiaľ ide o nezákonné správanie, Komisia tvrdí, že z nedôvodnej povahy žaloby o neplatnosť vyplýva, že neporušila žiadne právne pravidlo Spoločenstva. Navyše aj za predpokladu, že Komisia konala nezákonne, žalobca nepreukázal existenciu dostatočne závažného porušenia uvedených ustanovení.

238 Pokiaľ ide o škodu, Komisia pripomína, že dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Zdôrazňuje, že Súdny dvor odmieta nahradiť škodu spojenú so stratou príležitosti. Navyše podľa samotného znenia žaloby určitý charakter škody spojenej s povinnosťou prepustiť zamestnancov žalobcu podľa Komisie neexistuje.

239 Komisia tvrdí, že žalobca nepreukazuje existenciu príčinného vzťahu a uspokojuje sa s tvrdením, že tento vzťah je „zjavný“. Uvádza, že žaloba o neplatnosť a žaloba o mimozmluvnú zodpovednosť sú dve rozdielne žaloby a že žalobca nespresňuje základ, na ktorom má v úmysle založiť zodpovednosť Komisie, ktorú zrejme zamieňa so žalobou o neplatnosť.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

240 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES za protiprávne konanie jeho inštitúcií je podmienený súčasným splnením niekoľkých podmienok, a to protiprávnosťou konania vytýkaného inštitúciám, existenciou škody a existenciou príčinnej súvislosti medzi uvádzaným konaním a údajnou škodou (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005, FIAMM a FIAMM Technologies/Rada a Komisia, T-69/00, Zb. s. II-5393, bod 85 a tam citovanú judikatúru).

241 Keďže tieto tri podmienky vzniku zodpovednosti sú kumulatívne, postačuje na zamietnutie žaloby o náhradu škody nesplnenie jednej z nich bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. septembra 2006, CAS Succhi di Frutta/Komisia, T-226/01, Zb. s. II-2763, bod 27 a tam citovanú judikatúru).

242 Pokiaľ ide o nezákonné správanie, judikatúra vyžaduje, aby existovalo dostatočne závažné porušenie právneho pravidla, ktorého cieľom je priznanie práv jednotlivcom (rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, Zb. s. I-5291, bod 42). Rozhodujúcim kritériom pre prijatie záveru, že porušenie práva Spoločenstva je dostatočne závažné, je zjavné a závažné prekročenie hraníc stanovených pre voľnú úvahu inštitúcie Spoločenstva. Ak táto inštitúcia disponuje iba výrazne obmedzenou, či dokonca žiadnou mierou voľnej úvahy, pre preukázanie dostatočne závažného porušenia práva Spoločenstva môže postačovať samotné porušenie práva Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 10. decembra 2002, Komisia/Camar a Tico, C-312/00 P, Zb. s. I-11355, bod 54; rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. júla 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Zb. s. II-1975, bod 134).

243 V predmetnej veci všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol na preukázanie nezákonnosti rozhodnutí o výbere ponuky a zamietnutí, boli preskúmané a zamietnuté (pozri body 84 až 228 vyššie). Zodpovednosť Spoločenstva preto nemohla vzniknúť na základe údajnej nezákonnosti týchto rozhodnutí.

244 Pokiaľ ide o nezákonnosť rozhodnutia Komisie zo 14. decembra 2005 o zamietnutí žiadosti o oznámenie zloženia hodnotiacej komisie, treba konštatovať, že žalobca nepreukázal existenciu priameho príčinného vzťahu medzi zamietnutím napadnutého oznámenia a uvádzanej škody, ktorá by vyplývala zo straty sporného trhu.

245 Z toho vyplýva, že žaloba o náhradu škody musí byť zamietnutá.

O trovách

246 Podľa článku 87 ods. 3 prvého pododseku rokovacieho poriadku môže Súd prvého stupňa rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania.

247 V predmetnej veci vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nemal úspech vo väčšine svojich návrhov, je opodstatnené zaviazať ho, aby znášal vlastné trovy konania a nahradil polovicu trov konania, ktoré vznikli Komisii a Group 4 Falck vrátane trov konania o nariadení predbežného opatrenia.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Komisie zo 14. decembra 2005, ktorým sa zamieta žiadosť o oznámenie zloženia hodnotiacej komisie zadávacieho konania 16/2005/OIL, sa zrušuje.**

2. **Žaloba o neplatnosť sa v zostávajúcej časti zamieta.**

3. **Žaloba o náhradu škody sa zamieta.**

4. **Brink's Security Luxembourg SA znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť polovicu trov konania, ktoré vznikli Komisii Európskych spoločenstiev a G4S Security Services SA, vrátane trov konania o nariadenie predbežného opatrenia.**

5. **Komisia znáša polovicu svojich vlastných trov konania.**

6. **G4S Security Services znáša polovicu svojich vlastných trov konania.**

Meij Vadapalas Truchot

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 9. septembra 2009.

Podpisy

Obsah

Právny rámec . . . . . II - 3239

A — Právna úprava uplatniteľná na verejné obstarávanie Európskych spoločenstiev . . . II - 3239

B — Právna úprava práva na prístup k dokumentom inštitúcií . . . . . II - 3241

C — Právna úprava uplatniteľná na zachovanie práv zamestnancov pri prevodoch podnikov . . . . . II - 3245

Okolnosti predchádzajúce sporu . . . . . II - 3247

Konanie a návrhy účastníkov konania . . . . . II - 3249

Právny stav . . . . . II - 3253

A — O opatreniach na zabezpečenie priebehu konania . . . . . II - 3253

B — O prípustnosti výhrady založenej na odložení uverejnenia oznámenia o vyhlásení zadávacieho konania vo vzťahu k dátumu uvedenému v predbežnom informačnom oznámení . . . . . II - 3255

1. Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3255

2. Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3256

C — O žalobe o neplatnosť . . . . . II - 3257

1. O prípustnosti . . . . . II - 3257

a) O existencii implicitného rozhodnutia Komisie o zamietnutí . . . . . II - 3257

b) O existencii aktov so záväznými právnymi účinkami . . . . . II - 3258

2. O veci samej . . . . . II - 3263

a) O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení ustanovení zákona z 19. decembra 2003 preberajúceho smernicu 2001/23 . . . . . II - 3264

O prvej časti založenej na nesprávnosti ponuky Group 4 Falck . . . . . II - 3265

— Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3265

— Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3266

O druhej časti založenej na nezákonnosti súťažných podkladov Komisie . . II - 3269

— Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3269

— Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3269

b) O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania uplatňovanej na verejné obstarávanie . . . . . II - 3270

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3270

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3271

c) O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady rovnosti zaobchádzania uplatňovanej na verejné obstarávanie, ktoré vyplýva z toho, že spoločnosť Group 4 Falck v čase predloženia svojej ponuky disponovala prednostnými informáciami . . . . . II - 3274

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3274

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3276

d) O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení rozhodnutia Komisie z 28. mája 2004 . . . . . II - 3278

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3278

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3279

e) O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti odôvodnenia, zásady transparentnosti a práva na prístup k dokumentom inštitúcií . . . . . II - 3281

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3281

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3282

f) O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení pravidiel obstarávania, porušení súťažných podkladov, pokiaľ ide o vyhodnotenie kvalitatívneho kritéria týkajúceho sa základného vzdelávania zamestnancov ako strážnika a/alebo dobrovoľného hasiča a zjavne nesprávnom posúdení . . . . . II - 3289

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3289

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3292

— O prípustnosti návrhu nových dôkazov predložených žalobcom a vedľajším účastníkom konania . . . . . II - 3292

— O veci samej . . . . . II - 3293

g) O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady transparentnosti a práva na prístup k dokumentom inštitúcií . . . . . II - 3298

O prvej časti založenej na porušení práva na prístup k dokumentom inštitúcií II - 3298

— Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3298

— Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3299

O druhej časti založenej na existencii konfliktu záujmov týkajúceho sa jedného z členov hodnotiacej komisie . . . . . II - 3301

— Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3301

— Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3301

D — O žalobe o náhradu škody . . . . . II - 3303

1. O prípustnosti . . . . . II - 3303

a) Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3303

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3304

2. O veci samej . . . . . II - 3305

a) Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3305

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3306

O trovách . . . . . II - 3308